

AVS MAGAZINE

VERENIGING ARABISCHE VOORPAARDEN STAMBOEK IN NEDERLAND

JAARGANG 26 - 2006
NUMMER 4

SHOW:

TROPISCHE KEURING IN ALKMAAR

SHOW:

EMERALD TROPHY III GESLAAGD

SPORT:

AVONTUUR IN MAROKKO

VOORWOORD BESTUUR

Goed bezig. Deze twee woorden dekken de lading van de afgelopen maand, kort maar krachtig.

Op 24 en 25 juni j.l. konden gebruiks- en showliehebbers hun hart ophalen op het Arabian Horseweekend te St. Oedenrode alwaar de Showcommissie Zuid een fantastisch staaltje werk heeft verricht door manege de Pijnhorst weer om te toveren naar een klasse-lokatie voor dit jaarlijks terugkerende sport- en keuringsevenement. Gelukkig waren de weergoden ons iets beter gezind dan vorig jaar en bleef de stormachtige weersverwachting beperkt tot een paar licht buitjes op de zondag. Onze waardering gaat uit naar het team - onder de bezielende leiding van Pieter Stoop - dat opnieuw vele weken aan eigen tijd gestoken heeft in de voorbereidingen en de uitvoering van dit bijzondere weekend. Bedankt! Ten overvloede wijzen wij u nogmaals op het feit dat deelname aan de Nationale Keuring een deelname aan een regionale keuring vereist (uitzonderingen daargelaten)! Uw laatste kans om deel te nemen aan een regionale keuring is Exloo in augustus!

De gebruiksday van het Arabian Horse Weekend stond in het teken van een samenwerking tussen AVS en NRPS. Zowel de voorbereidingen als de inschrijvingen waren een mengelmoe van beiden. Ondanks een relatief vol wedstrijdveld en duidelijke taakverdeling heeft de commissie gebruik de conclusie getrokken dat deze mengelmoe voorlopig niet voor herhaling vatbaar is. Grondslag van die beslissing ligt in de werkwijze van onze gebruikscommissie, het koesteren van het onderlinge en de exclusieve regeling voor het mogen starten van hengsten zonder startkaarten op onderlinge AVS dressuurwedstrijden. De enige andere vereniging die onder vergelijkbare voorwaarden opereert is de vereniging van Barokke Paarden. Met hen zal dan ook een samenwerking op dressuurwedstrijden worden gehandhaafd of zelfs uitgebreid worden. Daarentegen zullen eventuele AVS springwedstrijden worden opengesteld om een groter deelnemersveld te creëren. Voor de leden en donateurs van het AVS is weer opnieuw een dressuurcompetitie gaande waarvan recent het eerste overzicht is geplaatst op de AVS website. Wij wensen alle ruiters wederom heel veel succes!

Als laatste zijn er nog wat internationale successen te melden waar wij best trots op mogen zijn. Op 1 en 2 juli is de Emerald Trophy opnieuw gehouden op de gronden van Flaxman Arabians te Brecht, België. "d'n Ollanders" hebben daar niet onverdienstelijk gestreden!

Vermeldenswaardige Nederlandse overwinningen zijn:

- Veulenkampioen: KAS Vogue (Kubinec x Veeda MAF) van de Kubination Arabian Stud, Ad Kuijff / Nederland
- Reserve kampioen Junior Hengsten: Amalfi (Padrons Psyche x RD Bey Shahmpane) van BB Arabians, Els Bakker-Berendsen / Nederland
- Kampioen Senior Hengsten en Best of Show!: Esprit (Edykt x Sheba) van P.A. Dorssers-Kay & B.A. Kay / Nederland
- Kampioen rijrubriek Hengsten voor RH Marakesch (Focus Khemali x Mena) bereden door Aurid Muskee / Nederland
- Kampioen rijrubriek Merries en Ruinen voor Sacha's Bashuk (Naryshkin x Boesjinka) bereden door Naomi Reisel / Nederland
- Winnaar rubriek 3-jarige merries was ZA Cafirah (ZA Perlamon x ZA Estada) van El Zarabia Arabians / Nederland

Zoals al gezegd: Goed bezig !

Uw bestuur

INHOUD

Voorwoord	2
In memoriam	2
Nationale Kampioenschappen te Ermelo	3
DARC nieuws	4
Futurity Show 2006	6
Endurance nieuws	7
Het roer om, 5 jaar later	8
Regionale Keuring West	11
De paarden uit mijn jeugd	14
DAWRA in hand trail	16
Internationale TREC wedstrijd	18
Emerald Trophy III	19
Avontuur in Marokko	23
Jeugdoproep	27
AVS evenementen agenda	27
Onderzoek naar SME	28
Stalmanagement	29
De 10 vragen aan... ..	32
Ode aan Muskadet	34
Paardenmarkt	35
Colofon	35
Tweede ronde fotowedstrijd	36

De foto op de voorpagina van Paula Böhmer met Karvat is gemaakt voor Reindert Janssen.

HENGST MORAN OVERLEDEN

De hengst Moran (A.8469 - Monitor x Redna v.Narew) is afgelopen weekend overleden aan, naar alle waarschijnlijkheid, een inwendige bloeding (gesprongen bloedvat).

Het AVS wenst de familie Remers en vaste amazone Neeltje van Meerem veel sterkte met dit verlies.

Op zaterdag 16 en zondag 17 september zal het federatiecentrum te Ermelo weer het toneel zijn van de strijd tussen Arabische Volbloedpaarden om de diverse nationale kampioenschappen.

NATIONALE KAMPIOENSCHAPPEN 2006 16 EN 17 SEPTEMBER IN ERMELO

Nieuw dit jaar is de samenwerking met de DARC hetgeen zich uit in de Futurity show voor 2-jarige Arabische Volbloedpaarden. Zij zullen op zaterdagmiddag door een aparte jury beoordeeld worden op hun potentiële renkwaliteiten. Inschrijvingen voor de Futurity show dienen te geschieden via het aparte inschrijfformulier bij het stamboekje. Verder wil de organisatie graag een dringende oproep doen aan fokkers om de kwaliteiten van hun fokdieren te laten zien in de rubriek "Fokgroepen".

Het is de bedoeling om een hengst of merrie met minimaal 3 nakomelingen te presenteren. Zij worden vervolgens geplaatst naar kwaliteit. Het is een ideale mogelijkheid om de waarde van bepaalde bloedlijnen en ouderdieren aan een groot publiek te laten zien. Deelname aan de rubriek "Fokgroepen" is gratis! De verschijningsplicht op één van de regionale shows geldt in deze niet voor de fokgroep deelnemers.

De paarden waaraan dit seizoen een eerste premie is toegekend, zullen op het NK ook hun sterpredikaat in ontvangst nemen en tevens geplaatst worden in een daarvoor bestemde sterrubriek, waarin ook eerste premie merries uit voorgaande jaren ingeschreven kunnen worden. Verder zullen er dit jaar ook weer de LIFE AID-cup voor het best bewegende paard en de AVS-sculptuur, ontworpen door Anja Meeldijk, voor het best in Nederland gefokte paard uitgereikt worden.

Een ander hoogtepunt is de toekenning van de WAHO trophy 2006. Deze wisselplaquette werd voor het eerst vorig jaar uitgereikt aan Amal en zal dit jaar doorgegeven worden.

Tot half augustus kunt u nog paarden aanmelden waarvan u denkt dat zij hiervoor in aanmerking komen. Nog even ter opfrissing: het paard dient in Nederland geboren en geregistreerd te zijn en zal als een "ambassadeur" van het ras gezien moeten worden, door zijn/ haar kwaliteiten en/of prestaties in de breedste zin des woords. Na afloop van de keuring op zaterdag zal er gelegenheid zijn om elkaar onder het genot van een drankje in de daarvoor ingerichte tent te ontmoeten.

Aansluitend is het mogelijk om een hapje te eten, de catering zal zorgen voor een lekkere Chinese maaltijd. Kosten zijn 10 euro p.p., gelieve u van tevoren op te geven bij het stamboekkantoor.

Voor overnachtingsmogelijkheden kunt u gebruik maken van de (beperkte) slaapzalen van het federatiecentrum, kosten 20 euro p.p. incl. ontbijt. Opgave via het stamboekkantoor. Tevens is het mogelijk tegen een redelijk tarief caravans op het daarvoor bestemde terrein te plaatsen.

Verdere overnachtingsmogelijkheden nabij het federatiecentrum:

- Bilderberg Hotel 't Speulderbos te Garderen
Tel. 0577- 461546
- Bilderberg Résidence Groot Heideborgh te Garderen
Tel. 0577- 4662700

SPONSORAANBIEDINGEN:

AVS-SPONSOR ..... 1250 euro

- Sponsor Kampioenschap Senior merries/hengsten
- Kleurenpagina achterzijde catalogus
- VIP-tafel voor 5 personen
- Champagne
- Beide dagen lunch voor 5 personen
- Paneel in hoofdtring
- Eén overnachting in Hotel 't Speulderbos te Garderen.

DESERT-SPONSOR ..... 750 euro

- Sponsor Kampioenschap Junior merries/hengsten
- Kleurenpagina binnenzijde cover catalogus
- VIP-tafel voor 5 personen
- Champagne

OVERIGE AANBIEDINGEN

- VIP-tafel voor 5 personen ..... 175 euro
- Een kleurenpagina A4 in catalogus ..... 350 euro
- Een zwart/wit pagina A4 in catalogus .. 175 euro
- Paneel in hoofdtring ..... 100 euro
- Standhuur ..... 35 euro
- Kampioenschapssponsoring ..... 100 euro

Hanneke Brand hoefde het mij geen tweemaal te zeggen, dat ook de Vereniging Arabische Sportpaarden van harte was ugenodigd voor de kennismaking met de rensport met Arabieren op zondag 9 juli j.l.

DARC NIEUWS

Door Henk Oudshoorn

Foto's Anne Bouman en Piet v.d. Poorten

De secretaris van het Dutch Arabian Racing Committee, of kortweg DARC, is ook één van de redacteurs van dit blad en ik had haar in die laatste hoedanigheid wat beter leren kennen tijdens mijn 7 maanden durende kandidaat-bestuurslidmaatschap van het AVS.

Juist haar en mijn bijzondere interesse voor de sportpaarden bind ons en bij een van onze recente contacten volgde de uitnodiging. Later zag ik op het AV-forum ook een uitnodiging aan de leden van het AVS.

Met tien leden vertrokken wij vol verwachting van wat ons te wachten stond die zondag in juli richting Wassenaar.

Bij de hoofdingang van de renbaan stonden Hanneke en Arie v.d. Burg ons al op te wachten. Te midden van een al vroeg gezellige drukte werd kennis gemaakt en ook fotograaf Piet van der Poorten meldde zich even bij het gezelschap. Er werden "genodigden kaartjes" overhandigd en we passeerden vervolgens de kassa.

Binnen gekomen - links - de ruimte waar de renpaarden kort voor een ren aan de toeschouwers worden getoond, en - rechts - het pad voor de paarden naar de start. Rechtdoor naar een indrukwekkende overdekte tribune, waar de renbaandirecteur Milders ons verwelkomde en de groep voorving naar de renbaan. Er komen toch nog geen paarden aan? Milders gaf een boeiende uitleg over de geschiedenis en toekomst van de renbaan, die net dit jaar zijn 100-jarig bestaan had gevierd. Een onderhoudend betoog met als enige wan-klank zijn pertinente opmerking dat Engelse Volbloeds toch net iets sneller zijn dan Arabische Volbloeds. Die man heeft waarschijnlijk zelf een Engels Volbloed. Anders zou hij zo iets toch niet durven zeggen?

Na een half uur op het gras van de renbaan te hebben

vertoefd kwamen ze er toch aan en beleefd maar dringend werd ons gevraagd het gras nu echt te verlaten.

Op naar de eretribune, wat een ruimte, wat een panoramisch uitzicht over de hele renbaan, en wat een gezellige sfeer. Zelfs 2 loketten om een weddenschap af te sluiten op zeven meter van de tafeltjes waar ons door DARC een drankje werd aangeboden. Wedden? Wedden!

Maar op welk paard dan wel? Als jongen groeide ik in Den Haag op en ging toen (de 60er jaren) regelmatig naar de renbaan. Gemiddeld was het zo, dat ik door het wedden (1 gulden winnend, of plaats) het entreekaartje terug verdiende en ook nog genoeg had voor het kopen van een broodje hamburger en een flesje cola.

Ik wedde in die tijd minder op het paard, maar vooral op de jockey. Ook waren er in die tijd veel draverijen en maar af en toe een ren. Je wedde dan op Jan van Doyewaard, of op paarden uit gerenommeerde stallen als Buitenzorg. Maar wie ken je nu, 40 jaar later nog?

Ja, daar ken ik een naam. Ren no.11 de Grote DARC-prijs. De Volbloed Arabier heet Arc Kossack en ik heb Rob den Hartog van de Kossack Stud buiten nog net even de hand geschud. Twee euro vijftig winnend op Arc Kossack. Tijdens de ren, die je fantastisch kunt volgen, stijgt de adrenaline en

ja hoor, Arc Kossack wint. De beeldschermen in het restaurant geven aan, dat ik 3,20 per ingezette euro krijg, dus ook nu weer is de hamburger gratis. De toegang en het drankje zijn al door de DARC betaald.

De meest indrukwekkende ren was natuurlijk die met de Engelse volbloeds, de Derby. Prachtige paarden, al vond ik ze niet zo snel als de Arabische Volbloeds, maar ik ben uiteraard bevooroordeeld. Donna had op haar beurt hier het winnende paard gekozen, maar was vergeten een weddenschap af te sluiten. Ze kon zich zelf wel voor het hoofd slaan. Op wie Martin, Rita, Danielle en Onno hebben gewed weet ik niet, maar ook zij liepen er opvallend happy bij. Deyonta is nog te jong om te wedden. Laat die zich nog maar even bij het voorbrengen van paarden houden. Dat kan hij prima.

Na de ren moeten de paarden in een paddock wachten totdat de uitslag officieel is. Soms moet langer worden gewacht omdat er een protest of een foto-finish is. Voor ons als toeschouwers opnieuw een goede mogelijkheid om de renpaarden van zeer dichtbij te bekijken. Wat zijn ze, stuk voor stuk, mooi en atletisch. Dames met kleurige mantelpakjes en fraai uitgedost met sierlijke hoeden maken van de Derby een extra feestelijk evenement. Niet voor niets de belangrijkste ren in het leven als Engels Volbloed renpaard. Het is een belevenis daar tussen te lopen.

We voelden ons er best thuis en zijn van plan ook zonder nieuwe introductie van DARC Duindigt te bezoeken. DARC heeft ons echter terecht (weer) enthousiaster voor deze tak van de paardensport met Arabische Volbloeden gemaakt. Misschien moeten we gezamenlijk maar eigenaar van zo'n renpaard worden. Dan gaan we zeker regelmatig naar "A Day at The Races".

De DARC heeft het genoeg u uit te nodigen om met uw tweejarige Arabische Volbloed deel te nemen aan de Futurity Show 2006 die gehouden wordt op zaterdag 16 september tussen 11.30 en 13.30 uur tijdens de Nationale Keuring van het AVS te Ermelo.

UITNODIGING FUTURITY SHOW 2006

Een keuring op gebruikseigenschappen

In de fokkerij van Arabische Volbloeds staan veelal de schoonheid en het showelement voorop. Ter bevordering van het gebruik van dit veelzijdige sportpaard in het algemeen en het gebruik als renpaard in het bijzonder, wordt jaarlijks de DARC Futurity Show georganiseerd. Hier wordt vooral gekeken naar potentiële aanleg als renpaard, zonder daarbij de zo gewenste ras-typische uitstraling te vergeten. Of een rentypisch paard ook werkelijk een goed koerspaard wordt, hangt natuurlijk af van veel meer factoren dan hier in de keuringsbaan beoordeeld worden. Niettemin: door de jaren heen blijken de DARC Futurity Show paarden het goed te doen op de renbaan.

De DARC is verheugd drie zeer competente juryleden bereid te hebben gevonden om de tweejarigen te beoordelen: Mrs. Gillian Hay, managing director van de in Engeland gevestigde stoeterij Umm Quarn. Deze stoeterij is in eigendom van de koninklijke familie van Qatar; Pascal van de Keeren, Belgische topjockey met meer dan 1000 overwinningen op zijn naam en lid van de

Duitse Hall of Fame en de heer Ismer, ook in showland een bekende naam, doch de familie Ismer heeft al vele generaties renpaarden in de baan gebracht. Zij zullen de paarden op zes onderdelen op de volgende wijze beoordelen:

Type (T, 1x) Conformatie (C, 1x) Benen (B, 2x) Stap (S, 2x) Draf (D, 1x) Vrije galop (G, 3x). Door samenvoeging van de verschillende punten wordt een eindscore verkregen. Er worden voor de verschillende onderdelen cijfers toegekend van 1 tot en met 10. Bij een ex-aequo situatie bepalen in eerste instantie de hoogste punten voor benen de plaatsing, gevolgd door galop, stap, type, conformatie en uiteindelijk draf.

Correctheid van benen en correcte manier van bewegen zijn van het grootste belang, want alleen een gezond paard kan de beproevingen van de training en het uiteindelijke koersen aan.

In de rensport draait het om eer, maar ook om geld. Iedere overwinning of plaatsing bij de eerste vier levert prijzengeld op. Daarom keert de DARC aan de winnaars van de Futurity Show

ook een geldsom uit. Onderstaand een overzicht van het prijzengeld wat het potentiële renpaard kan verdienen op de show:

Futurity kampioen	250 euro
Futurity reserve kampioen	150 euro
Hoogstgeplaatste hengst en hoogstgeplaatste merrie	100 euro
2e Hoogstgeplaatste hengst en 2e hoogstgeplaatste merrie	50 euro

De inschrijving voor deelname kost 50 euro, hiervan gaat 17 euro als eerste inleg voor de Futurity Ren 2007 in de prijzenpot. In 2007 dient nog 3x een inleg van 25 euro te worden voldaan per 1 februari, 1 mei en 14 dagen voor de Futurity Ren, dit wordt toegevoegd aan het prijzengeld dat door de Nederlandse Draf- en Rensport aan de koers wordt toegekend. Alleen die deelnemers die meedoen aan de Futurity Show kunnen strijden om de Futurity Cup. Daarvoor is een puntenschaal in het leven geroepen, voor zowel de plaatsing tijdens de show als tijdens de ren. Die is als volgt:

Show		Ren	
Kampioen	20 punten	1e	40 punten
Reserve Kampioen	19 punten	2e	38 punten
Hoogste in punten	18 punten	3e	36 punten
Tweede in punten	17 punten	4e	34 punten
Etc.		Etc.	

U ziet dat de volgorde van aankomst van de ren dubbele punten oplevert.

Het paard met het hoogste aantal punten in totaal mag uiteindelijk de FC meenemen naar huis.

De Futurity Ren 2006, waaraan deelnemen de paarden die vorig jaar in de show hebben gelopen, vindt dit jaar plaats op 22 oktober op renbaan Duindigt.

Een inschrijfformulier vindt u in het stamboekje, of is via de AVS website te downloaden of per email aan te vragen bij het secretariaat DARC:

DARC@LS-taalservice.nl of tel. 0518-491399.

Inschrijfformulieren graag duidelijk in blokletters en volledig invullen en retour zenden naar het SECRETARIAAT DARC, Oudebildtdijk 734, 9079 NB St. Jacobiparochie.

De inschrijving sluit 18 augustus. De betaling á 50 euro bij voorkeur per bank overmaken naar:

Bankrekening DARC: Rabobank, Purmerend 31 31 29 452.
o.v.v. naam paard/inschrijving FUTURITY SHOW 2006.

Indien gewenst kunt u tijdens de keuring een box huren; deze kost 75,- en dit bedrag dient tegelijk met het inschrijfgeld aan de DARC te worden overgemaakt.

In het weekend van 1 juli werd in Kreuth het open Duits endurance-kampioenschap verreden. Op de 160 km (CEI3*) kwamen in totaal 45 deelnemers aan de start, waaronder een groot aantal internationale topruiters.

ENDURANCENIEUWS

Drie Nederlanders namen deel op deze afstand: naast Yvonne van der Velde met Joy La Vie en Rose (NRPS) – die met een snelheid van bijna 15 km/u zeer verdienstelijk zesde werd – waren dat Anita Lamsma met Sattarov (v. Dosator) en Caro de Boer met Candor HA (v. CA Cuerdo).

Caro de Boer kwam in Kreuth voor het eerst uit op de 160 km. Met Candor HA reed zij ruim 13 km/u, wat hen de 14e plaats in het klassement opleverde. De 18-jarige amazone heeft daarmee het stokje overgenomen van Carmen Römer: Caro is nu de jongste Nederlander die de topafstand van 160 km heeft volbracht. Caro en Candor zijn opgenomen in zowel het A-kader junioren/young riders als het B-kader senioren. In december 2005 reden zij in Bahrein op het WK voor Junioren en Young Riders over 120 km, waar zij op de 56e plaats eindigden in een veld van 127 deelnemers.

Anita Lamsma mocht in Kreuth na de veterinaire keuring op 70 km de wedstrijd niet vervolgen: Sattarov werd daar door de veterinairen niet 'fit to continue' bevonden. Met haar paarden Salomo Djinti (v. Nizjni) en Layla ara Francina (v. Marsh) heeft Anita echter nog wel twee ijzers in het vuur

voor het komend WK, dat op 21 augustus aanstaande plaatsvindt tijdens de Wereldruiterspelen in Aken. Djinti vormt al jaren een stabiele factor binnen het A-kader. Kort geleden besloot bondscoach Mechteld Gerding daar Layla aan toe te voegen op grond van haar prestaties tijdens CEI Hagen (Anita en Layla eindigden daar op de zesde plaats op de 160 km) zodat Anita nu met twee paarden in het A-kader vertegenwoordigd is.

Het A-kader bestaat uit zes amazones. Onder hen zijn er twee die met twee paarden vertegenwoordigd zijn. Van de acht paarden zijn er vijf geregistreerd bij het AVS en drie bij het NRPS. Wegens organisatorische redenen mag ieder land slechts vijf in plaats van de gangbare zes combinaties afvaardigen naar het WK. Bondscoach Mechteld Gerding zal een dezer dagen bekendmaken welke vijf combinaties Nederland gaan vertegenwoordigen in Aken.

Bron: KNHS

Officiële website WEG Aken: www.aachen2006.de
Nationale kaders KNHS: www.knhs.nl/mg-kaders.asp

Geboren en getogen op een melkveebedrijf in het zuiden van Friesland, kwam ik rond 1970 op 8-jarige leeftijd voor het eerst in aanraking met het paardenvirus. Dit gebeurde toen mijn ouders een Shetlandpony'tje kochten, waarmee ik al snel bij de vlakbij gelegen manege Oranjewoud bij de ponyclub terechtkwam. Ik bleek een fanatiek ruitertje te zijn en er werd al snel een C-pony gekocht, waarmee ik voor het eerst aan dressuur- en springwedstrijden mee ging doen.

HET ROER OM, 5 JAAR LATER

Door Jitze Lukkes

Ik werd alsmat fanatieker en ook mijn vader werd volledig besmet met hetzelfde virus. Er werden stallen bijgebouwd voor pensionstalling, mijn vader werd bestuurslid van de ponyclub en later van het provinciaal verbond van ponyclubs en hij liet zich opleiden tot parcourebouwer. Ondertussen volgden andere ponies elkaar op, waarmee vrijwel wekelijks concoursen werden gereden. Rond mijn 17e reed ik M-dressuur en Z-springen met een uit Engeland geïmporteerde pony met 75% Arabisch bloed en 25% Welsh.

Echter, op 18-jarige leeftijd moest de verplichte overstap naar de paarden worden gemaakt. Ik heb toen nog een klein jaartje doorgereden bij de paarden om er daarna volledig mee te stoppen. De daarop volgende 20 jaar heb ik mijn vrouw (Anja) ontmoet, een eigen bedrijf opgericht en kinderen (Els en Sanne) gekregen om vervolgens zo rond 2000 mijn buik zo vol te krijgen van de drukte en de wetgeving in Nederland, dat werd besloten om ons leven drastisch te veranderen. Doordat ik via mijn werk (stalinrichting) de laatste jaren weer vaak in aanraking kwam met de paardenwereld, begon ik in die richting te denken. Toen wij vervolgens in een tijdschrift een advertentie voor een paardenbedrijf in Midden Frankrijk tegenkwamen, voor een voor Nederlandse begrippen

erg scherpe prijs, was de belangstelling gewekt. Zo gingen Anja en ik eind 2000 voor het eerst samen naar Midden-Frankrijk om hier enkele boerderijen te bezichtigen. Bij terugkomst in Nederland werd het besluit genomen om de overstap te maken. Onze eigen woonboerderij werd verkocht, waarna het zaak werd binnen zes maanden iets anders te kopen. Bij het volgende bezoek aan Frankrijk maart 2001, heb ik ongeveer 25 boerderijen bezichtigd en tenslotte gekozen voor de boerderij waar we nu zitten. Een boerderij met 30 ha. en twee grote loodsen waarvan één met acht ruime paardeboxen.

Het plan was om hier paarden te gaan fokken en wel Arabieren, vanwege de goede herinneringen aan mijn laatste pony. Aangezien ik de laatste 20 jaar niet vaak meer een paard in handen had gehad (en Anja nog vrijwel nooit) werd dit wel enigszins een sprong in het diepe. Na verscheidene bezoeken aan fokkers in met name Noord-Nederland kwamen wij terecht bij de familie Kornalijslijper (Carneole Arabians) in Groningen. Deze mensen wilden wegens gezondheidsredenen stoppen met hun fokkerij van Spaanse Arabieren. Toen hebben wij bij hun onze eerste paarden gekocht, te weten onze hengst Bacardi, een fokmerrie (Kadyva) met veulen en twee jaarlingmerries. Ook kwamen we bij dhr. Mercuur, een fokker van Russische Arabieren vlakbij Heerenveen. Mercuur en diens zoon waren nog oude bekenden uit de tijd van de

pony's. Bij hen kochten wij nog één merrie. Nadat wij zelf per 1 juni in Frankrijk waren gekomen, kwamen de paarden ongeveer zes weken later, wat ons net voldoende tijd gaf de aanwezige boxen weer bruikbaar te maken en de eerste afrasteringen te plaatsen. In hetzelfde najaar hebben we ons voornamelijk beziggehouden met de inrichting van de stallen. De grootste bestaande loods had geen vloer en was aan drie zijden open. Dus werk aan de winkel. Aan het eind van het jaar was de vloer gestort en de gevels bekleed met stalen damwandbeplating en de meegenomen nieuwe boxen waren geplaatst.

De invallende winter was in het geheel niet wat wij hadden verwacht. We waren tenslotte 900 km naar het zuiden gegaan. Toen de temperaturen eind december zakten tot min 15°C waren wij daar dan ook geheel niet op voorbereid. De woning moest verwarmd worden met twee houtkachels, die vrijwel dag en nacht gestookt moesten worden om nog enig comfort te bieden. Het daarvoor benodigde hout moest wegens ontbreken van voldoende voorraad bijna dagelijks in de vorm van dood hout uit eigen bos gezocht en gezaagd worden. Dus opnieuw: werk aan de winkel.

Eind februari begon de lente zich aan te kondigen. Het meegenomen hengstveulen van Kadyva kon niet langer meer met zijn moeder en zusters in de wei. Bovendien wilden we voor onze fokkerij ook nog enkele merries kopen. Dus op zoek naar een jaarling hengstje en bij voorkeur enige Spaanse

merries. Een jong hengstje was snel gevonden. Voor de merries kwam ik in contact met Didier Cabrol, een fokker van Spaanse Arabieren in het zuiden van Frankrijk. Cabrol heeft tussen de 120 en 140 Arabieren lopen. Dus keus genoeg. Tijdens deze eerste visite heb ik twee merries en drie jaarling merries gekocht, die dat voorjaar, nadat de merries bij Didier gedekt waren, bij ons werden gebracht. Later dat voorjaar werden bij ons de eerste twee veulens geboren; Korneo d' Elssanne en Mercuria d' Elssanne. Onze fokkerij was begonnen. Deze merries vervolgens opnieuw gedekt met Bacardi om het volgende jaar vier veulens te krijgen.

In het voorjaar van 2003 kwam ik bij een bezoek aan Nederland nogmaals bij dhr. Mercuur. Mercuur had vrij veel paarden te koop op dat moment en hij liet mij enkele groepjes merries in de bak zien. Er liepen enkelen bij die mij wel bevielen. Terug in Frankrijk nog eens nagedacht en geïnformeerd naar een goedkope oplossing voor het transport en uiteindelijk vier merries gekocht bij dhr. Mercuur. Bij aankomst hebben we drie van de vier vrijwel meteen gedekt met Bacardi. In 2004 verwachtten we dan zes veulens, vijf van Bacardi en één van Mozart, een Spaanse hengst van Cabrol die een Bacardi-dochter van ons heeft gedekt.

In het najaar van 2003 werden we onverwachts benaderd of wij misschien ook veulens in opfok wilden nemen. Het ging om twee Nederlandse fokkers te weten Carmen van de Boogaard, werkzaam bij het AVS en Lucky Swart, die beide

Wei met jonge hengsten en ruïn

een hengstje hadden gefokt en die voor twee jaar in het buitenland wilden plaatsen om zoveel mogelijk weidegang samen met andere jonge hengsten te geven. Aangezien dit prima bij ons kan, waren we het vrijwel direct eens en in oktober werden de hengstjes gebracht door Carmen en Lucky. Hiermee begon onze activiteit als opfokbedrijf. Sindsdien hebben we nog meer veulens en ook enkele oudere paarden bij ons in opfok c.q. pensionstalling gekregen. Inmiddels lopen er paarden uit Nederland, België, Zwitserland, Monaco en natuurlijk Frankrijk. De afgelopen twee jaar hebben we hoofdzakelijk besteed aan het verbeteren of vernieuwen van stallen, afrasteringen en weiland. Nu hebben we daardoor de beschikking over 22 boxen en drie royale loopstallen. Ook zijn alle weilanden inmiddels opnieuw afgerasterd, omheind met heggen en voorzien van meerdere bomen voor de schaduw.

Gemiddeld hebben wij 35 tot 40 paarden lopen waarvan ongeveer 15 van klanten. We fokken jaarlijks vijf à zes veulens en zijn er tot nu toe ook steeds in geslaagd jaarlijks een gelijk aantal paarden te verkopen. Bacardi heeft dit jaar hulp gekregen van L.A. Cameo, een 3-jarige zoon van Om El Extreem, gekocht als jaarling van Lucky Swart. Sinds het gebruik van Cameo fokken we nu met Spaanse, Russische en Egyptische bloedlijnen, met als doel luxe Arabische sportpaarden te fok-

Anja, Bacardi en Jitze

ken. In de nabije toekomst zijn we van plan nog een grote loopstal voor onze fokmerries bij te gaan bouwen. Per 2007 willen we een kunstmatig inseminatie centrum beginnen, momenteel zijn we bezig de hiervoor benodigde vergunningen te verkrijgen. Mochten er dus in Nederland hengstenhouders zijn met internationaal gevraagde hengsten, dan zouden wij die graag voor hen op de Franse markt willen aanbieden. Tenslotte nog dit: het leven in Frankrijk bevalt ons prima. Mocht u eens in de buurt zijn, u bent welkom!

ELSSANNE ARABIANS - FRANKRIJK

Verkoop - Veulenopfok - Logies + ontbijt

Elssanne Arabians is een stoeterij van volbloed Arabieren met Nederlandse eigenaren in midden Frankrijk. Op ons bedrijf van 34 ha. met 22 boxen en twee loopstallen, hebben wij nog ruimte voor uw jonge Arabieren, welke bij ons in een natuurlijke omgeving tot volwassen paarden kunnen opgroeien. In twee tot slaapkamers omgebouwde voormalige paardeboxen kunt u op basis van logies + ontbijt bij ons overnachten. Wij hebben doorlopend Arabieren van verschillende leeftijden te koop.

Familie Lukkes, 4 Rue de la Font St. Martin, Champvallier, 03190 NASSIGNY,
tel. 0033-470066754, e-mail: lukkes@wanadoo.fr, internet: www.elssanne-arabians.tk

Op zondag 23 juli ging om 09.30 uur voor de derde maal de Regionale keuring West van start.

REGIONALE KEURING WEST

Door Esther Jimmink

Foto's Jan Kan

Het terrein was omgetoverd tot een ware extase met tropische bomen en fraaie sculpturen, welke door Sluistuin beschikbaar waren gesteld en een prachtig veulen stond in één van de hoeken opgesteld, ditmaal geen één van vlees en bloed maar geheel van brons en vervaardigd door Willem van Beelen.

Er werd gestart met de ruinen, deze klasse werd gewonnen door de half broer van Nederlands Kampioen MM Sultan, MM Cairo, gevolgd door de spierwitte, 6 jaar oudere Fairewelldone. De strijd om de 1ste plaats bij de 1-jarige merrie's ging tussen twee zeer chique dametjes Yzy F en Shadiya, met slechts twee punten verschil werd de vos Yzy F als eerste geplaatst. Bij de 2-jarige merrie's werd de mooie schimmel E.A. Pashshida van de comb. G. Arends/W. Bartels eerste, gevolgd door Gerda's Safira.

In de rubriek 3-jarige merrie's waren er twee rastypische vosmerrie's die daar uitsprongen. Ter Waele Hanan werd als eerste geplaatst en Z.A. Cafirah liet het een beetje liggen op bewegen en werd dus tweede, beide dames werden later op de dag jeugdkampioen en reserve kampioen.

Ter Waele Hanan

Z.A. Cafirah

Bij de jaarlinghengsten werd de prachtige Nadir I zoon Kunar T eerste in de rubriek en later op de dag jeugdkampioen, waarbij

beide eigenaren door blijdschap in een innige omhelzing verstrengeld raakte en er even een andere fotograaf gezocht moest worden om dit op de gevoelige plaat vast te leggen, als tweede werd geplaatst de ook niet misselijke KAS Valdes!

In de rubriek 2-jarige hengsten waren er jammer genoeg maar twee die de showring in kwamen, met slechts één punt verschil heeft Pushkin de zeer correcte Sharif-Aqil verslagen.

Bij de 3-jarige hengsten kwam de megagrote Amalfi de ring in en was het duidelijk dat Vamonito F deze superhengst niet kon verslaan, Amalfi werd later op de dag reserve kampioen.

Amalfi (v.Pardons Pysche)

De rubriek merrieveulens was leuk gevuld, de Kubinec nakomeling van Forelocks Arabians Yody F werd kampioen gevolgd door de ook zeer mooie Nousha van Sjaak van de Voort die dus reserve kampioen werd. De kampioen kreeg ook dit jaar weer een mooi veulenhoofdje, gemaakt door kunstenaar Willem van Beelen en de reserve kampioen kreeg een veulende kentje beschikbaar gesteld door Daniëlle Biesenbeek.

Yody F en Nousha

Na deze schattige merrieveulens kwam toch wel het klapstuk van de dag, de Liberty. Omdat er maar twee inschrijvingen waren besloten de organisatoren Martin Jimmink en Stefan van de Hoogenband om ook in te schrijven om er een leuke rubriek van te maken voor het publiek.

Als eerste kwam Rachelle HT de ring in, die mocht bewegen op

de muziek van Elvis Presley, die er zowaar ook zelf was?! Na deze leuke act kwam er een 10-jarige dwerg de ring in met het bewegingsmonster (Djaikha) Sneeuw witje, gevolgd door nog zes dwergen op de muziek 'He, ho, je krijgt het niet kado!' Zodra ze werd losgemaakt en het publiek begon te klappen en te juichen gaf Djaikha nog eens extra gas en was het een lust om naar te kijken. Nadat Tom Jimmink haar weer aan de lijn had, ging hij nogmaals een rondje met de merrie door de ring en het is zeer knap voor een jongetje van tien jaar om deze merrie bij te kunnen houden.

Martin, Cheriël en Tom Jimmink, Elise van Dijkhuizen, Tom en Tjerry den Hartog.

Na Sneeuw witje en de zeven dwergen kwam de Wizzard of Oz, de hengst Prismen werd voorgebracht door Stefan(ie) van de Hoogenband en liet ook zijn sublieme bewegingen zien. Een zeer originele act en Prismen genoot er zichtbaar van om zich weer eens voor het publiek te tonen. Mooi om naar te kijken, twee van die makkelijk bewegende paarden.

Stefan, Shannon en Wesley van de Hoogenband en Denise Breet

Tot slot kwam éénhoorn Paroeska de ring in met engel Annelieke, een waar sprookje om naar te kijken. De strijd ging tussen Prismen en Djaikha, doordat één van de juryleden Prismen een punt meer gaf voor type werd deze hengst als eerste geplaatst, als tweede Djaikha, als derde Paroeska en als vierde Rachelle HT, het ging de organisatie absoluut niet om de prijs maar zuiver om het vermaak en dat is aardig gelukt.

Hierna werd er weer overgegaan naar het serieuzere werk en wel de zadelrubrieken. Deze werd begonnen met de merrie's en werden beoordeeld door jurylid Lia de Ruiter en dierenarts Caroline van de Bunt die samen besloten om Claudia Mertens met schimmelmerrie Nadra als eerste te plaatsen, daarachter Claudia haar oude merrie Lutecya gereden door Moniek en als derde Laura Roos op Mazuna's Maheeba. Door veel uitval werden de ruinen en hengsten samengevoegd

Romy Smit en MM Cairo.

en besloot de jury Romy Smit met MM Cairo als eerste te plaatsen, daarachter kwam Makkeda's Dream gereden door Jeanette de Bruin, als derde Saroon met Nicole Fremeijer, als vierde Bazargan met Karin de Graaf en Fairwelldone sloot de rij. Tijdens de show en voorbereidingen heeft de organisatie nogal wat tegenslagen te verwerken gehad. Dat begon zaterdag met het uitzetten van de rijbanen, door onenigheid tussen het drafcentrum en de voetbalvereniging, werden wij door de politie gesommeerd om van het voetbalveld te vertrekken. Paniek, want waar moet je heen? Gelukkig bood voetbalclub AZ uitkomst, wij mochten de banen uitzetten op het voormalige Trainingsveld van de Alkmaarse eredivisieclub AZ. Dat hield wel in dat er maar twee 20/40 banen uitgezet konden worden en de Z-ruiters dus helaas afgebeld moesten worden. Helaas waren er een aantal paarden die niet langs de reclameborden durfden en dan wat lage punten kregen maar over het algemeen genomen werden er toch een aantal winstpunten behaald en was het voor de dressuur toch nog een geslaagde dag. De prijzen werden net als vorig jaar weer uitgereikt in de showring door de ringmeester van de dressuur Karin Beers. De juryleden waren Mevr. de Ruiter en Mevr. Nijenhuis, de uitslagen zijn helaas bij de organisatie niet bekend.

De tweede tegenslag was dat Clown Marco zou komen met een zeer spectaculaire act in de pauze en hij zou de kinderen schminken en wat met ballonnen doen, maar helaas kwam deze niet opdagen zonder aforicht.

De derde tegenslag was toch wel dat er erg veel uitval was, waardoor er kleine rubrieken ontstonden.

In de pauze kon iedereen genieten van de lunch of van een broodje snack, waren er aardbeien met slagroom, lekker vers roomijs, snoepgoed en natuurlijk de kraampjes waar men even kon kijken en kopen. Wilde je nog een ritje in de trein, dan kon dat ook nog geregeld worden, er was namelijk een heus kindertreintje op het terrein.

Na de lunch werd er begonnen met de hengstveulens, ook hier

Ter Waele Hamadin (v.Psytdel)

verschenen maar twee deelnemers van de zes ingeschrevenen, de zeer typische Ter Waele Hamadin werd kampioen en de correcte Pobeditel-zoon, Riquel werd reserve kampioen en mocht dan ook een veulendekentje, beschikbaar gesteld door Daniëlle Biesenbeek, in ontvangst nemen.

Bij de 4- en 5-jarige merries werd A.F. Cuba glansrijk eerste, deze mooie typische Kubay Khan merrie werd later op de dag ook reserve kampioen. Deze merrie werd geshowd door de nieuwe eigenaren die dan ook de koning te rijk waren met het resultaat. Op de tweede plaats kwam Sianouka al Jarra te staan. Bij de 6- t/m 9-jarige merrie's werd de prachtige Pribaltika eerste en de spierwitte Felesta W kwam daarachter met slechts vijf punten verschil.

Als laatste rubriek bij de merries was het tijd voor de Grand Old Ladies, oude bloedlijnen van onder andere Gil, Amal en Aswan kwamen voorbij. De eerste plaats ging naar de oudste dame in dit gezelschap en wel naar Vesna, met haar 23 jaar ziet deze merrie er nog super uit. Zij werd na goed overleg door de drie juryleden dan ook verkozen tot kampioen bij de senior merries. Een goede tweede was, na lange tijd afwezig te zijn geweest en dus nu weer terug in de showring, Lady Amal. Het is te zien aan de merrie dat ze het goed heeft bij haar nieuwe bazin Elsbeth Loots.

Vesna (v.Aswan)

Aan het einde van alle kampioenschappen hadden we nog de rubriek 4-jaar en oudere hengsten. Omdat dit maar één rubriek was, werd de nummer 1 meteen kampioen en de nummer 2 dus reserve kampioen. Dit was overigens ook de enige rubriek waar iedereen was die zich had ingeschreven.

De jury vond Aranik Kossack de beste in deze rubriek en Aja Shakakhan de één na beste, als Arabieren liefhebber sluit ik mij hier dan ook volledig bij aan. Aranik Kossack zag er super uit. Helemaal aan het einde van de dag en met nog aardig wat bezoekers op het terrein, werd de Best of Show gekozen. Alle kampioenen kwamen nogmaals in de ring en daar werd de beste van de dag uit gekozen. De eer was voor Aranik Kossack die samen met Kunar T de hoogste aantal punten van de dag had. Na wat tegenslagen kunnen wij als organisatie toch terug kijken op een gezellige en geslaagde dag en willen dan ook iedereen nog hartelijk feliciteren met de behaalde resultaten en meteen van de gelegenheid gebruik maken om de mensen te bedanken die ons deze dagen hebben bijgestaan, Elise van Dijkhuizen, Ingrid Gallego, Teun Kubbe, Karin Beers, Gijs Salleveld, Sonja Zonderhuis, Mirjam van Woerkom.

Organisatie Regionale keuring West
Stefan van de Hoogenband
Martin Jimmink
Esther Jimmink

Best of Show Aranik Kossack (v.Nikel)

Hippo paardenverzekering

24 uren service

**Verzeker uw paard direct per telefoon,
Of vraag gratis een offerte aan**

- Paardentrailer ..... 1,5% per jaar
- Rijtuig ..... 2,5% per jaar
- Zadel/Tuig ..... 4,5% per jaar
- W.A. paard ..... € 16,- per jaar

Paardenvrachtauto		Min.	Max.
2-paardswagen	W.A.	€ 70,-	€ 280,-
3-paardswagen	W.A.	€ 85,-	€ 340,-
4-paardswagen	W.A.	€ 92,-	€ 367,-
Meer dan 4 paards	W.A.	€ 105,-	€ 421,-

- * 100% uitkering bij overlijden, ook bij oudere paarden
- * Onze voordelige premies kunnen per maand
- * Bij afkeuring geen verplichte inname van uw paard
- * Ziektekostendeckking mogelijk bij elke dierenarts en paardenkliniek

Voor geheel Nederland en België

**Tel: (0031) 0531 63 61 26
Fax: (0031) 0531 68 11 59**

WWW.HIPPOPAARDENVERZEKERING.NL

In de warme broeierige zomer van 1934 braken in de Jordaan de zogenaamde 'relletjes' uit. Dit absoluut niet te verwarren met het Palingoproer en de Aardappelrelletjes, die veel vroeger zijn plaatsvonden. De oorzaak van de Jordaanrelletjes lag in het feit dat de toenmalige minister-president Colijn vond dat de wekelijkse steunuitkering die de werkelozen mochten ontvangen van de staat, nog best met een paar kwartjes kon worden verlaagd. Maar als je van één gulden per dag een gezin te eten moet geven, dan kan daar nog geen dubbeltje vanaf, laat staan een kwartje. De mensen gingen de straat op om te protesteren.

RELLETJES IN DE JORDAAN

Door Paul Rollman

Aanvankelijk probeerde de overheid dit de kop in te drukken met behulp van de Amsterdamse politie. Politiepatrouilles met zijspan en bereden politie roste door de straatjes en sloegen met hun wapenstokken op de mensen in. Om zich te verdedigen grepen de Jordanesen straatstenen en er werd heel wat afgegooid in die dagen. Ik was toen tien jaar en weet nog goed dat ik tegen mijn vader heb gezegd: "Vader, laten ze geen stenen tegen de paarden aangoien." Ik was en ben nog steeds gek op dieren en vooral paarden nemen een aparte plaats in mijn leven in. Uiteindelijk kon de Amsterdamse politie het door hun harde actie opgeroepen tegengeweld niet meer de baas. Men riep de hulp in van de bereden marechaussee. Ik zie ze nog in hun prachtige blauwe uniformen met grote berenmutsen op de Jordaan binnengalopperen. Het was een imponerend gezicht. De blanke sabels fonkelden in het zonlicht, desondanks werden ze na een dag hard vechten de Jordaan uitgeramd. Nu begon de toestand pas werkelijk uit de hand te lopen. Ophaalbruggen, zoals die van de Willemsstraat, werden opgehaald, andere bruggen werden in brand gestoken door de Jordanesen, barricades werden opgeworpen, dit alles om de gewapende macht buiten te sluiten. Vanaf dat moment werd het leger te hulp geroepen. Gepantserde auto's bewapend met mitrailleurs maakten met deze obstakels korte metten. Er werd met karabijnen, pistolen en mitrailleurs gericht met scherp geschoten. Daarbij vielen de eer-

ste dodelijke slachtoffers en heel veel gewonden. Men had de troepen, zoals naderhand is gebleken, wijsgemaakt dat de Jordanesen met vuurwapen waren uitgerust. Dit was echter een grote leugen, de enige wapens die ze hadden waren straatstenen en dakpannen die van de daken naar beneden kletterden. Het oproer sloeg ook over naar andere arbeiderswijken, zoals de Spaarndammerbuurt, de Pijp, de Indische buurt, Kattenburch, en niet te vergeten het Blauwe Zand (Amsterdam Noord). Eén van de meest door de politie gebruikte kreten was: "Ramen dicht of ik schiet". Zelf zag ik hoe op de brug van de Lauriersgracht een tiental meters voor mij uit, een bejaarde man, die op weg was zijn kleinkinderen van school te halen, dodelijk werd getroffen. Het was oorlog, echt oorlog. Overal heerste angst, verdriet en verderf. Dat het zo heeft kunnen escaleren is nog steeds een heel groot raadsel. Ik heb als tienjarige jongen gezien, terwijl ik voor het raam stond, hoe mijn vader op de hoek van de Elandstraat en Hazenstraat, voor het café Leurink door twee militaire ruiters werd klemgereden en met hun sabels (platte kant) in elkaar werd geslagen. Dit vergeet ik nooit meer. Uiteindelijk verloren de werkelozen de strijd en de steunverlening ging door. Het bovenstaande is een citaat uit een van mijn boeken, genaamd "Paul Rollman, zo was ik, zo ben ik, zo blijf ik" dat in 1985 verschenen is. Veel later, had ik een tv interview met een gepensioneerde politieruiter die zich min of meer verontschuldigde over het gebeuren uit die tijd. Hij vertelde dat hij in de periode ook zelf werkeloze familieleden had, maar dat hij verplicht was deel te nemen aan deze actie en zeer streng gecontroleerd werd door zijn superieuren. Als de instructies niet goed

werden opgevolgd, kon hij zelf toetreden tot het grote leger der werklozen. Nu heb ik daar begrip voor, toen zeker niet. Uiteindelijk was het mijn vader die daar een pak op zijn sodemieter kreeg. Hij had zich groot gehouden tegenover mijn moeder en zusje, maar toen zij te bed waren gegaan, in dat broeihete woninkje (de ramen mochten niet open), trok hij zijn bovenkleding uit. Zijn rug was bedekt met rood-blauwe striemen, waar de platte zijdes van de sabel hem hadden geraakt. Ik wreef dat in met zalf en hij zei dat ik een grote jongen was.

Ik was tien jaar oud! Ook is mij altijd bijgebleven hoe ik vanuit de hoek van het venster, verscholen achter het gordijn, van bovenaf zag hoe de militaire ruiters met ongeveer twintig man met getrokken sabels een charge uitvoerden. Het gekletter van de hoefijzers op de stenen, het gebrul en geschreeuw van de angstige horde die opgejaagd werd, vergeet ik nooit meer. Later heb ik een dergelijke scène gezien in de bekende film "Dokter Zhivago", toen de Kozakken ook een charge uitvoerden, het was gewoon een herhaling van wat ik als tienjarige moest aanzien.

In de dagen voorafgaand aan de relletjes was ik te vinden bij het abattoir op Zeeburg. Het abattoir beschikte over een spoorwegaansluiting waar normalerwijs het slachtvee werd aangevoerd. Nu echter werden er de paarden van de marechaussee en politie aangevoerd en ik vond het geweldig om te zien hoe al die prachtige, goedverzorgde paarden werden uitgeladen. Ze werden gestald in de stallen die heel veel later, door Rob den Hartog Sr, werden gehuurd en waar ik altijd de eerste keus had als er weer Arabische Volbloedpaarden uit Tersk waren aangevoerd. (Hoe is het mogelijk!) De paarden werden buiten geroskamd en werden bij ieder paard de ijzeren roskammen op de grond uitgeklopt. Een onderofficier telde hoe vaak dat was gedaan en ik meen me te herinneren dat het verplicht was tenminste 10 van die uitkloppekkjes te moeten produceren. De soldaten waren over de hele dag met het verzorgen. Toen ik het vader 's avonds vertelde, konden wij niet bevroeden dat hij later in elkaar geslagen zou worden door twee van die soldaten, die overigens heel vriendelijk waren tegen de daar aanwezige kinderen. In de voorlaatste aflevering van 'de paarden uit mijn jeugd' stond per abuis een foto van mijn ome Piet, oudste broer van mijn vader, toen hij in dienst was bij de marechaussee. Ten tijde van de Jordaanrelletjes was hij al een

Een oude schoolplaat van het Rembrandtsplein met zijn vele cafés en restaurants, toen en nog steeds bekend in heel Nederland, geeft een goed beeld van het toenmalige verkeer. Een draaiorgel, handkarren, de eerste automobielen, fietsers voetgangers en natuurlijk de paarden. Alles krioelt door elkaar de verkeersregels moesten nog worden uitgevonden. Links de vrachtwagen van Van Gend en Loos, in het midden de bereden politie, en rechtsonder een huurrijtuig met koetsier. Dit werd in de volksmond een 'apie' genoemd.

tijdje niet meer in dienst, zodat de twee broers gelukkig niet tegenover elkaar hebben gestaan. Zoals u op de foto's kan zien, heb ik met geen woord overdreven wat zich in juli 1934, nu dus 72 jaar geleden, heeft afgespeeld in de Amsterdamse Jordaan.

Dat trail een leuk onderdeel is binnen de westernsport, is een hoop mensen al bekend. Maar hoe leer je het jonge paard omgaan met die trailhindernissen? Sinds dit jaar is daarvoor de mogelijkheid: In Hand Trail.

DAWRA IN HAND TRAIL

Foto's Jos Karouw

Zoals het al zegt: bij In Hand Trail ga je met je paard aan de hand een parcours door met diverse trailhindernissen. In Hand Trail geeft de mogelijkheid om op een rustige manier zonder al te veel druk het jonge paard te showen en zo veel nieuwe indrukken op te laten doen, en dus meer aan ervaring op te bouwen. Fijn is dan ook dat het niet te veel fysieke en mentale spanning geeft aan die 'snotneuzen'. De jaarlingen kunnen zo spelenderwijs eens kennismaken met de trailobstakels die ze later in het 'echte leven' best wel eens tegen zouden kunnen komen. Maar niet alleen voor jonge paarden is dit een geschikt onderdeel, ook oudere 'groene' paarden kunnen zo ontspannen wennen aan trail-hindernissen. Het onderdeel kan op de shows als All Ages worden uitgeschreven, mits je daarnaast niet onder de man trail start. Corine Mennuti, die zelf ook enthousiast eigenaar van een Volbloed Arabier M.A. Sudar is (en verder een bonte verzameling van allerlei westernrassen heeft), organiseerde samen met de DAWRA een In Hand Trail Clinic op 10 juni j.l. Deze clinic was ook opgesteld voor andere rassen en

dit leverde een mooi gevarieerd beeld op. Slechts twee van de tien deelnemers kwamen met een Volbloed Arabier, vier van de tien paarden hadden ruim 50% AV bloed in zich: de bonte NRPS, de Ara-Appaloosa NAS en de twee Quarabs. Verder waren er nog twee Quarter Horses, een Paint Horse en een zeer mooie Tinker. De meeste paarden waren twee jaar oud. De dag was in twee groepen verdeeld, die ieder twee uur aan de slag gingen. Dit om goed de aandacht vast te houden, maar ook om het niet te heftig te maken voor de jonge dieren. Een bonte verzameling aan hindernissen was uitgezet: een bruggetje, jog-over balkjes, zijwaarts balkjes, het vierkantje, de slalom en het hek. Na uitgebreide uitleg van Corine bij elk onderdeel, kon iedere deelnemer het om de beurt zelf proberen onder toeziend oog van Corine. Zodra iets onduidelijk was voor het dier, hielp zij op zeer

**Nancy Groenenboom met
CounTree Shakira**
(v. Saladdin K.S.I.
m. Basciz Nirvana)

René met zijn Quarab MRQ Scintilla Irie
(v: Durango ox m. Cedar Top Lady (painthorse))

rustige wijze tot een juist effect bereikt was. Altijd met veel rust en respect voor het dier, het laatste wat je wil is dat ze stress ontwikkelen.

Wat erg mooi was om te zien, was dat ieder paard het deed, soms met wat moeite, maar eigenlijk iedereen kwam er zonder problemen doorheen! Zijwaarts over een balkje was soms best raar, maar met wat druk op de zijkant van het paard en directe beloning zodra er een voet in de juiste richting werd gezet, viel het kwartje al snel. Sommige van deze jonge dieren bleken natuurtalenten!

Uiteraard was er ook een 'schrik'hindernis, de begeleider moest een paraplu optillen en deze iets verder op weer plaatsen in pion. Kunnen ze onder het zadel hier vaak erg van schrikken, maar nu met een leider voor zich waren ze vrijwel allemaal ongelooflijk dapper en geïnteresseerd. Alsof ook de jongste van het stel, een painthengstje van 1,5 jaar nog nooit anders had gedaan. Uiteraard is hierin je eigen houding ook erg belangrijk.

Als jij gaat haasten, geef je het verkeerde voorbeeld aan je paard. Handel kalm en adem rustig, zo is het net alsof er helemaal niets raars aan is. Neem voldoende pauzes, zo leert je dier ook meteen te wachten op een nieuwe aanwijzing, iets belangrijks waar vaak eenmaal onder het zadel niet meer aangewerkt wordt. Neem de tijd om een nieuwe hindernis te introduceren, geef ze de kans te ontdekken hoe je het er het beste mee om kan gaan en je zult er later altijd voordeel mee hebben.

De trainingssessies werden beiden afgesloten met een volledig parcours. Achter elkaar moesten de obstakels overwonnen worden, kregen de deelnemers zelf ook voldoende beweging door de stukjes draf tussen de hindernissen en coachten

Wies Verwers met haar Arabisch Volbloedmerrie El A Zahraa

zij hun paard door de moeilijke stukjes heen.

De deelnemers waren erg enthousiast over dit onderdeel, wat vanaf nu ook uitgeschreven gaat worden op diverse shows. Wellicht is het ook erg interessant voor de 'Engelse' ruiters die eens wat met hun jonge dier willen gaan doen!

Nederlands Kampioenschap 19 t/m 24 september 2006

Een grote groep DAWRA ruiters is zich weer aan het voorbereiden op het NK 2006. Dat NK wordt wederom gehouden op de terreinen van manege Bartels in Mariënheem. De ruiters zullen starten in de WRAN NK klassen (open voor alle rassen), maar er is nu ook voor het eerst een DAWRA NK!

De DAWRA wenst alle deelnemers alvast erg veel succes en hoopt ook op een hoop publiek! Op www.dawra.nl is het programma voor het NK te vinden.

dopper & partners

Assurantie- en pensioenadviesbureau

*Paarden verzekeren is vakwerk!
Wij zijn vakmensen en ook nog objectief*

- Vertegenwoordiging voor Hippo Zorg en Fairmount
- Ook verzekerd bij permanent verblijf in het buitenland
  - Polisvoorwaarden mogelijk in Duits en Engels
- Paardenfinanciering in combinatie met verzekering

Bel, schrijf of e-mail ons voor gedetailleerde informatie:

Postbus 5441 • 3008 AK ROTTERDAM • Tel. 010-4855802 • Fax 010-4862929 • E-Mail dopperenpartners@tiscali.nl

Op 8 en 9 juli vond te Courtil (Gouvvy) in de Belgische Ardennen een internationale TREC-wedstrijd plaats. TREC is een veelzijdige tak van sport, in Nederland nog maar net in opkomst, maar in Frankrijk, Spanje en België al jarenlang zeer populair.

NEDERLANDSE INVASIE OP INTERNATIONALE TREC WEDSTRIJD

Door Brigitte Kylian
Foto Wolff Photography

De discipline is het beste te omschrijven als een oriëntatierit (lange afstandrit) op dag 1, een dressuurmatige en cross country proef op dag 2. Men kan individueel en in teams meedoen. Voor Nederland kwamen maar liefst vijftien ruiter/paard combinaties aan de start. Voor sommigen betrof het dan ook een kwalificatiewedstrijd voor de Europese Kampioenschappen die in september te Engeland plaatsvinden. Er is momenteel een A-kader samengesteld - waarvoor men is geselecteerd als indien een internationale wedstrijd met goed gevolg is gereden - en binnenkort zal het EK-team bestaande uit vier combinaties, bekend gemaakt worden.

De meeste Nederlandse deelnemers in Courtil hadden nog nooit in het buitenland TREC gereden en het beviel ze erg goed. Het terrein is uitdagender, technisch moeilijker door de vele afdalingen, klimpartijen en ook het noodzakelijke oversteken van zelfs borstdiepe stromen. Na een kleine aarzeling hadden ook de Nederlandse paarden hier geen moeite mee op dag 1. Van een heel ander kaliber was de borstdiepe "vijver" op dag 2 (PTV). Dit was een oversteek die veel paarden toch niet zo vlot deden. De paarden van de Belgen deden dit veel gemakkelijker, zij zijn niet anders gewend.

Twee combinaties die wel het water wisten te overwinnen, waren Gerard de Groot met zijn Andalusische schimmelmerrie Alegria en kaderlid Heidi Beckers en haar vosmerrie. Zij nam deze keer in teamverband deel met haar eigen paarden Nesta Vanity en haar nieuwe aanwinst de Quarter Horse Abigail. Nesta werd bereden door haar vriendin en teamgenoot. Abigail reed zij zelf. Dit team presteerde heel goed en behaalde een hele mooie vierde plaats op dag 1 (POR/orientatierit).

Heidi: "Sommige equipes hebben tijdens de PTV van startplaats geruild om verder uit elkaar te starten. Tijdens de teamwedstrijd in Eersel in mei dit jaar is namelijk gebleken dat de paarden nogal aan hun teamgenoot kleven en dat is tijdens de PTV, die je toch individueel moet rijden, niet handig. Dit hebben wij zelf uiteindelijk niet gedaan. Sandra met Nesta is als eerste gestart. Nesta liep prima weg bij Abigail en heeft de eerste drie hindernissen perfect alleen gedaan. Helaas hebben Abigail en ik deze eerste hindernissen verprutst... ze wilde erg graag bij Nesta zijn...

Op het hoofdterrein kwamen we uiteindelijk samen aan. Bij de brug, de greppel, het water en de afsprong zijn Abi en ik als eerste gegaan; dit ging soms gepaard met enige twijfel en daarom minder (stijl)punten. Nesta kwam er dan zonder twijfel achteraan en kreeg juist veel punten. Het water was een super overwinning, diep tot 'paardenborsthoogte'. In al ons enthousiasme zijn we echter in draf door het water gespetterd en kregen nul punten... we moesten namelijk rustig in stap blijven... maar niemand neemt ons het plezier dat we hebben gehad in het water meer af! Er was ook een forse afsprong van bijna een meter diep, maar de paarden leken deze niet bijzonder indrukwekkend te vinden en namen deze hindernis zonder merkbare aarzeling. Ons weekend werd afgesloten met de mededeling dat we de vierde plaats in het PTV klassement hadden veroverd, de derde plaats in het eindklassement van de equipes en verder beste Nederlandse deelnemers waren. We zijn met een super gevoel naar huis toe gegaan! Nu staat Engeland in de agenda voor Nesta en mij en dus nog veel oefenen".

In het weekend van 15 en 16 juli heeft op de TREC Trainingslocatie te Scheitenkorb, gelegen in de Duitse Eifel, een trainingssessie plaatsgevonden voor in het bijzonder de kaderleden die naar het EK willen. Zo komt de sport steeds op een hoger - en professioneler - niveau. Zo worden de kosten voor de overtocht van vier EK-paarden al gesponsord door I.S. Interieursystemen van Jack Velings.

Meer informatie over TREC en wedstrijdresultaten op www.trec-nl.nl

Voor het derde jaar werd door Kay en Helen Hennekens-van Nes een internationale C-show voor Arabische volbloeds georganiseerd op de terreinen van Flaxman Arabians in Brecht, België. Dit jaar werd daar voor het eerst een internationale Egyptian Event aan toegevoegd, waardoor het weekend van 1 en 2 juli een propvol programma had. Opnieuw lag het terrein er uitstekend bij, met een mooie, veilige ring met hout afgezet en daaromheen diverse grote partytenten en diverse kraampjes. De ijsboer deed dit weekend wel zeer goede zaken op de show. Zaterdagavond was er een barbecue gepland voor deelnemers, eigenaars en organisatie, met daarbij een heel leuke travestietenshow ter afleiding, waarbij men menig lacher op de hand kreeg.

INTERNATIONALE SHOW EMERALD TROPHY III EN EGYPTIAN EVENT I, BRECHT BELGIË

Tekst en foto's Thalisia Fabrie

De Egyptian Event is de gloednieuwe show, speciaal uitgeschreven voor Arabische Volbloeds die in hun pedigree minimaal 50% Egyptisch bloed voeren. Deze Egyptian Event vond plaats op zaterdagochtend en een klein gedeelte van de middag, om daarna vloeiend over te gaan in de Internationale show, de Emerald Trophy. Beide shows kenden hun eigen kampioenen en Best in Show. De Egyptian Event had 68 deelnemers, de Emerald Trophy 162, waarmee gerust gezegd kan worden, dat de beide shows een groot succes zijn. De laatste jaren is er een terugloop in de inschrijvingen op shows, zowel nationaal als internationaal, maar de beide shows in Brecht lijken zich daar helemaal niets van aan te trekken. De juryleden voor dit jaar waren resp. mr. Ian Woodward (UK) en dhr. Tony van der Auwera (BE) voor de Egyptian Event en Mrs. Ann Green (UK), S.A.R. Teresa de Borbon marq. De Laula (ES) en dhr. Jaroslav Lacina (CZ).

Esprit - Best in Show Emerald Trophy

Sacha's Bashuk - 1e plaats zadelrubriek merries en ruinen

Egyptian Event

De 3-jarige zuiver Egyptisch gefokte Mahala (Al Lahab x Mahasin II, fokker Reiter, Duitsland en eig. Rabab Stud, Cairo) was de uitschieter op de Egyptian Event. Ze won het jeugdkampioenschap en werd later verkozen tot Best In Show Egyptian Event. Mahala blinkt uit in type, ze is al behoorlijk uitgezwaard, kan goed bewegen en heeft een hoofdje om van te watertanden. Daarnaast is zij heel vrouwelijk. Zonder enige twijfel was ze de beste en versloeg onder meer de uit Egypte afkomstige hengst Ibn El Nil RHM (Montasir x Nile Allure) van Tarek Khatab uit Cairo, die senior kampioen Egyptian Event van de hengsten werd. Ibn El Nil RHM is een paard met bijzonder veel uitstraling, neemt beslag van de ring zodra hij binnenwalst en zorgt ervoor dat je blik op hem gericht blijft.

Niet alleen de Egyptische inzendingen deden goede zaken, ook de Engelsen lieten van zich horen op dit Event. Zo wonnen zij

Amalfi - Reserve Kampioen junior hengsten

het junior kampioenschap hengsten met Emenes (Emiratus B x Yasmena) van A. Griffiths, het senior merriekampioenschap met Sumayyah (Kerim Shah x Jamaala) van A. Potts én het reservekampioenschap senior hengsten met de charmante vos Maartial (Kerim Shah x Maaralisa). Maartial is een paard dat je bijblijft als je hem eenmaal gezien hebt. Vorig jaar was hij op de Emerald Trophy reserve jeugdkampioen en nu op de Egyptian Event senior reserve kampioen.

De overige drie reservekampioenschappen gingen naar de Belgen; het jeugdkampioenschap merries naar Faessa (Al Lahab x Filia) van eig. A. Toikkanen, Bess Ginan (Al Maraam x Al Chablinah) van fokker Bessewacht Arabians, NL en eigenaar Blue Sky Arabians werd reserve junior kampioen hengsten en Valentina Bint Mustafa (BF Thee Mustafa x GM Emira) van Inge Dewitte mocht zich reserve kampioene senior merries noemen.

De veulenrubrieken werden tot slot gewonnen door respectievelijk Ra'hidah (NK Hafid Jamil x Rawaat Ezzain) van fam. Oben, België bij de merrieveulens en de kleine showbink Esperant (Shirkan El Chamsin x Shaikeel) van Gust Lambrechts, België bij de hengstveulens.

Emerald Trophy

Eindelijk konden de naar België afgereisde Nederlanders opgelucht ademhalen, toen op zondagmiddag de in de UK gefokte, maar in Nederlands eigendom zijnde hengst Esprit zich Best in Show Emerald Trophy mocht noemen. Nederland bungelt de laatste jaren steeds maar mee in de middenmoot op shows, of nog erger... maar de eer van Brecht werd dit jaar gered door de combinatie Eric Dorssers met de sneeuwwitte, 14-jarige Poolse

Kas Vogue - Kampioen veulen

Emenes - Junior Kampioen hengsten

droom Esprit (Edykt x Sheba). De hengst imponeerde op alle fronten; hij kreeg de maximum score op gangen van de juryleden; het drafwerk was ruim, mooi gedragen en showy. Daarnaast is het een zeer typische Arabier, van mijlenver is hij te herkennen. Ook niet onbelangrijk is het gouden karakter, wat bleek toen Eric in de ring op de rug van Esprit sprong om de overwinning te vieren en de hengst rustig bleef staan.

Opvallend was het dat de Nederlandse inzendingen het dit jaar zeker niet slecht deden op de Emerald Trophy. Om te beginnen was er de vertederende veulenkampioene KAS Vogue, van Kubination Arabian Stud, fam. Kuijff uit Kamerik. Vogue is een dochter van de welbekende hengst Kubinec uit Veeda MAF. Ze heeft een prachtig typisch hoofdje en een welgevormde hals. KAS Vogue kon zondagmiddag niet op tegen het geweld van Esprit in de Best of Show, maar het was zeker een aandoenlijk gezicht om het kleine prulletje aan de ene kant van de ring te zien, terwijl de andere Nederlandse inzending (Esprit) zich aan de andere kant van de ring toonde in het gevecht om de Best of Show.

Eerste plaatsen waren er verder voor de Nederlandse inzendingen: Sacha's Bashuk (Naryshkin x Boeshinka) van Naomi Reisels uit Breda. De combinatie won de zadelrubriek merries/ruinen en was later in de showring te aanschouwen met een keurige 3e plaats in de ruinenrubriek. Naomi reed en bracht Bashuk zelf voor, waarbij ze de professionele trainers beide keren mooi het nakijken gaf. Bashuk is een oude bekende; hij was vorig jaar in St. Oedenrode de allereerste ruïn ooit welke de titel Best in Show

Sumayyah - Kampioen senior merries

mee naar huis mocht nemen. Eveneens een eerste plaats, dit maal in de zadelrubriek hengsten was er voor RH Marakesch (Focus Khemali x Mena) van Aurid Muskee uit Laarschebrugge. Vorig jaar jureerde Aurid de zadelrubriek nog zelf, dit jaar klom hij in het zadel om vol overtuiging als winnaar uit de ring te komen.

Twee Nederlandse jonge hengsten mochten meedingen voor het jeugdkampioenschap; beiden behaalde tweede plaatsen in hun respectievelijke rubrieken. De vossen Ylusion F (Psytadel x Yafit) van A. Kuijff te Kamerik (rubriek 2-jarige hengsten) en Amalfi (Padrons Psyche x RD Bey Champagne) van E. Bakker-Berendsen uit Wesepe (rubriek 3-jarige hengsten) mochten zich nog eens laten zien gedurende het kampioenschap. Amalfi liet

Za Cafirah - 1e plaats 3-jarige merries

Esprit - Kampioen senior hengsten

zich daarin prima zien en mocht zich melden voor het reserve junior kampioenschap! Een hele mooie prestatie van deze in de USA gefokte hengst, die tevens een broer is van de overbekende dekhengst Psytadel.

Ze stond te beven als een rietje, kon niet geloven dat haar merrie - en tweede generatie eigen fokproduct - zojuist de rubriek voor 3-jarige merries won en toch gebeurde het. De avond tevoren had Samantha Fisher de kansen van haar zuiver Spaanse ZA Cafirah niet heel hoog ingeschat, maar op zondagmiddag was de beker en het lint voor de vos-dochter van ZA Perlamon x ZA Estada. Een uitstekende prestatie en leuke thuiskomer voor Samantha, die juist was teruggekeerd van haar huwelijksreis.

Uit de rubriek 7-10 jarige merries kwam niet alleen de latere senior kampioene, maar ook een nette derde plaats voor Monitraise (Monitor x Wijsthoeve Farewell) van N. Dijkshoorn te Zeist. Monitraise is een degelijk gebouwde vosmerrie die kan lopen als de beste. Helaas moest ze het in type afleggen op de twee hoogstegeplaatsten -waaruit ook de latere kampioene voortkwam- wat niet wil zeggen dat Monitraise niet in een goed Arabisch type staat. In tegendeel.

Tot slot waren er een eerste en tweede plaats in de rubriek voor de oudere hengsten voor de beide Poolse heren Esprit en Empres (Monogramm x Empressa, eig. Klarenbeek Arabians) die er een mooie show van maakten. Het was een genot om beide hengsten in deze rubriek te zien.

Het veulenkampioenschap ging naar de eerder genoemde jongedame KAS Vogue, op de voet gevolgd door het dansende

Ibn El Nil Rhm - Kampioen senior hengsten

Ffalcon

Eagleridge Passionata - kampioen senior merrie

hengstveulen Mendalyst d'Apdeco (JK Katalyst x Mendruta) van de fam. Appelmans, België.

Junior kampioene merries werd Davinity FM (Da Vinci x Echo Lee IA) eig. S. Foreman, UK, terwijl Manayah (Imperial Kamill x Kateefah, eig. Potts) de titel reserve kampioene junior merries mee naar Engeland mocht nemen. Beide merries waren elkaar eerder op de dag al tegen het lijf gelopen in hun rubriek jaarling-merries.

De Duitse 3-jarige inzending Khalishah (Psytadel x Baccara) van A. Stoeckle versloeg in het junior kampioenschap voor de hengsten de eveneens 3-jarige Amalfi.

De senior merriekampioene kwam oorspronkelijk uit Australië, maar is nu in handen van Sheikh Ammar uit de UAE: Eagleridge Passionata (Sanadik el Shaklan x River Oak Dimity) is een zeer exotische merrie, die de titel met geen mogelijkheid kon ontgaan. Passionata kwam uit de rubriek voor de 7-10 jarige

Mahala - Best in show Egyptian Event

merries. Reserve kampioene werd Persenkowka (Eldon x Perelka, eig. DB Arabians, België). Ze was eerder op de dag de winnares van de 11-15 jarige merries.

Esprit ging zoals eerder vermeld met de titel senior kampioen hengsten vandoor. Hij versloeg hierin onder andere Ffalcon (Ffatal Attraction x Nouvelle, gefokt in de UK en nu van G. Mihajlovic, Duitsland), die winnaar was in de rubriek 7-10 jarige hengsten en het reserve kampioenschap mee mocht nemen.

Na Ghadira (2004) en Extreme (2005) is het aan Esprit de eer om volgend jaar terug te keren naar Brecht, waar het intussen traditie is geworden dat iedere Best of Show van de Emerald Trophy zich het jaar erop nog eens presenteert aan het publiek. Wellicht komt Mahala daar ook bij, als Best in Show Egyptian Event.

Hopelijk is er volgend jaar wederom een Egyptian Event én de vierde editie van de International Emerald Trophy!

De organisatie

Al weer enige tijd geleden kwamen wij via Rob den Hartog in contact met Mieke Kaas, een Nederlandse Arabierenliefhebster en -fokster die inmiddels zo'n kleine twintig jaar in Frankrijk woont. Zij was op zoek naar een (tweede) chauffeur, aan wie zij met gerust hart haar twee toprenpaarden Lava en Marakesch kon meegeven op een reis naar Marokko, waar ze aan een internationale koers zouden deelnemen.

AVONTUUR IN MAROKKO

Door Hanneke Brand

Foto's Hein Rosman en Studio Flash, Rabat

Hein heeft in het verleden binnen en buiten Europa talloze reizen gemaakt met paarden en kent het klappen van de zweep wat betreft lange reizen en lastige douaniers. Wat Mieke betrof kon ik ook mee als ik wilde. Die kans liet ik mij niet ontgaan en zo werden familie en vrienden ingeschakeld om thuis op de eigen beesten te passen, terwijl wij op pad zouden gaan. Eén merrie moest nog bevallen, maar ze was nog lang niet uitgerekend, dus dat moest kunnen.

Zo vertrokken wij op zondag 7 mei richting Parijs. De paarden stonden in paardendorp Chantilly in training en daar zouden we ze oppikken. 's Avonds wat rondgewandeld en het kasteel naast de renbaan bewonderd en de nacht doorgebracht in een kleine dorpsheerberg. De volgende ochtend om 5 uur richting stallen, waar al een bedrijvige drukte heerste. Mieke woont ongeveer 450 km zuidelijker, vlakbij de ons bekende Claudia Dijkstra (Domaine Le Colas Chavet) maar was ook bij het vertrek aanwezig. De twee hengsten lieten zich voorbeeldig op de wagen zetten, die volgeladen was met hooi en voer voor 14 dagen, water voor 2 dagen en natuurlijk onze eigen koffertjes.

Vlakbij Epineul, waar de stoeterij van Mieke gevestigd is, maakten we een tussenstop omdat de dierenarts de laatste reisbescheiden in orde moest maken. Binnen de EU reizen met paarden is tegenwoordig geen probleem, maar daar buiten heb je gezondheidsverklaringen en vele gestempelde documenten nodig. Ook van belang is dat er altijd een verklaring van de eigenaar van de vrachtwagen aanwezig is, dat de bestuurders gerechtigd zijn er mee te rijden. Je kunt veel moeilijkheden ondervinden als je een dergelijk (desnoods handgeschreven) documentje niet bij je hebt. Nicolas, de zeer jonge Franse trainer en verzorger van de paarden, nam het eerste deel van de reis voor zijn rekening. Vanaf de Spaanse grens nam Hein het stuur over en reden we zonder problemen de Spaanse grens over. Uur na uur volgden we de kustlijn naar beneden. Jammer genoeg was het inmiddels donker en zag ik niet veel van Spanje. We hadden de meest recente ANWB-kaart van Spanje bij ons, en het leek ons het beste de kust helemaal te volgen, tot aan de havenplaats Algeciras. Helaas, wat op de kaart een stukje van een paar kilometer tweebaansweg leek, bleek in werkelijkheid 65 km tweebaansweg, met aan de rechterkant steil oprijzende bergen en aan de linkerhand de Middellandse Zee. Een prachtige weg als je met een personenauto op vakantie bent en alle tijd hebt, bepaald geen prettige weg als je met een kleine vrachtwagen voor 10 uur 's morgens

in de
 Spaanse haven moet zijn
 om een boot te halen. De ene haarspeld-
 bocht was nog scherper en steiler dan de andere.
 We zweetten peentjes en niet alleen van de snel
 oplopende temperatuur...

Aangekomen in de haven bleek tot onze opluchting dat
 er later op de middag nog een boot ging. Snel gingen we
 op zoek naar de transiteur, een bedrijf dat gespecialiseerd is
 in het in orde maken van alle douanedocumenten. Mannetjes
 die zeer gewichtig doen, niets klaar hadden terwijl alle informa-
 tie vooruit was gefaxt en je rustig uren laten wachten, terwijl ze
 net doen of ze vreselijk hard voor je aan het werk zijn. Zeer
 frustrerend. Hein bleef er kalm onder, dit was twintig jaar ge-
 leden al de werkwijze bij de grens en dat is het dus nog steeds.
 Terwijl ik in het kantoor zat te wachten, haalden de twee man-
 nen de paarden van de wagen om ze wat af te stappen. Ze had-
 den ondertussen 28 uur op de wagen gestaan...

De overtocht van Algeciras naar Tanger nam bijna drie uur in
 beslag. Tot mijn verbazing was het in Marokko 2 uur vroeger
 dan bij ons. Dat nam niet weg dat we te laat waren. Te laat voor
 de transiteur die aldaar de tijdelijke import in orde zou maken.
 Direct na aankomst werden we aan alle kanten bestormd door
 Marokkaanse jongens, waarvan sommigen een paar woorden
 Nederlands of Duits spraken. Hier waren we al voor gewaar-
 schuwd. Ze bedelen, of proberen 'werk' voor je te doen, zoals
 het halen van water, of het weghouden van andere bedelaars. In
 ruil hiervoor verwachten ze een betaling. Maar deze jongens
 leken niet het ergste probleem: de transiteur was naar huis, er
 leek geen official te bekennen en er werd ons (in het frans) dui-
 delijk gemaakt dat we zouden moeten wachten tot de volgende
 dag 8 uur. Dat was onaantvaardbaar. Er werd gebeld met het
 thuisfront, er werd gebeld met de President van de Marokkaanse
 Jockey Club, dhr. Slimani, maar er zat niet veel schot in de

zaak. Totdat we aangesproken werden
 door een belangrijk ogend persoon.
 Hij stelde zich voor als de heer
 Harchi, hoofd Douane. Hij was
 zeer voorkomend en vroeg ons waar-
 voor de paarden kwamen. Na mijn uit-
 leg pakte hij zijn mobieltje en voerde
 op dringende toon een gesprek in het

Arabisch. Binnen twintig minuten stond de transi-
 teur, met verdoofde wang, bij ons. Hij kwam zo uit de
 tandartsstoel vandaan en maakte veel misbaar, maar dat
 maakte weinig indruk op Harchi. Deze legde ons uit dat de
 transiteur hoort te wachten als het levende dieren betreft en dus
 nooit weg had mogen gaan. We reden uiteindelijk om elf uur
 'avonds van het haventerrein af, op weg naar de hoofdstad
 Rabat. Drie uur later (04.00 Europese tijd) stonden de paarden
 uiteindelijk op stal, ze hadden bijna 48 uur gereisd en waren
 duidelijk vermoeid (wij ook, maar dat was minder van belang).

De volgende dag maakten we nader kennis met Gerard Rivases,
 een Franse jockey in dienst van de Marokkaanse koning. Een
 man met veel aanzien in de Marokkaanse ren-society. Behalve
 dat hij de dagen voor de koers samen met Nicolas de paarden
 uitreed, gaf hij ons veel tekst en uitleg over het leven in Marokko
 en zorgde ervoor dat alles op rolletjes liep.

De pensionstal lag direct aan de kust en paarden werden dan ook
 op het strand en in zee gestapt en rustig gewerkt. Dit deed ze
 goed. Wij luierden wat, maar namen natuurlijk ook van de ge-
 legenheid gebruik om Rabat te bekijken. Op aanraden van mon-
 sieur Gerard deden we dit met een taxi, de chauffeur was een
 goede vriend van hem. Dat geeft wel een beetje weer hoe het toe
 gaat in Marokko, alles wordt geregeld via vrienden van vrienden.
 Als je geen goede vrienden hebt, heb je het niet gemakkelijk.

Vrijdags voor de koers vertrokken we vanuit Rabat naar
 Casablanca, zo beroemd geworden door de gelijknamige film
 met Humphrey Bogard en Ingrid Bergman. Hoewel Rabat ook
 over een renbaan beschikt, werden op de baan in Casablanca de
 grote koersen gereden. De paarden waren verbazingwekkend
 snel hersteld na de lange reis. Eerlijk gezegd dacht ik vlak na
 aankomst "zonde van alle energie, want die zijn geen dubbeltje
 meer waard". Vrijdagochtend kregen ze hun laatste werkje en
 dat zag er niet slecht uit. Voor de mensen die niet zo veel van de
 rensport afweten: doorgaans krijgen renpaarden vier tot zeven
 dagen voor een wedstrijd een 'werkje'. Er wordt dan, afhankelijk
 van de afstand die ze in de koers moeten lopen na het loswerken
 een sprint getrokken waarbij ze even op koerssnelheid gaan, iets

Aubade voor de winnaars.

Losstappen in de paddock.

wat normaal in de training niet al te vaak gebeurd. Dit is om ze 'lucht' te geven, ofwel, het hart en longen moeten zich een korte periode maximaal inspannen en zijn vervolgens na enkele dagen herstel veel beter in staat om een topprestatie te leveren. Na dit werk werden de paarden overgebracht naar de koninklijke stallen. Dit stallencomplex ligt op 10 minuten loopafstand van de renbaan en wordt alleen maar gebruikt als de koning paarden in een koers heeft lopen. Deze staan dan op de koersdag hier gestald en worden aan de hand naar de baan gewandeld door de grooms. Ondanks dat er feitelijk geen paarden gestald staan, liep er vast vijf man personeel, waarvan één ook met zijn familie bij de stallen woonde.

Monsieur Gerard had ons verteld dat wij zaterdag waren uitgenodigd voor een presentation en dat wij er chique uit moesten zien, maar het was mij niet duidelijk geworden waar het precies om ging. Ik vroeg Nicolas of hij er mee vanaf wist, maar hij wist van niets. Ik ging er daarom maar vanuit dat ik iets niet helemaal goed had begrepen en we planden bij het ontbijt een dagje sightseeing in Casablanca. Toen we van tafel opstonden, werden we geroepen: we werden verwacht. Er stond een busje klaar om ons naar de Koninklijke Stoeterij Bouznika te brengen, vlakbij Rabat gelegen, alwaar we een presentatie van de paarden van de koning zouden bijwonen! Daar stonden we dan, in ons gewone kloffie. Ik vroeg nog of het nodig was om ons om te kleden, mais non, c'était pas de problem! Ofwel, dat was niet nodig. Duidelijk werd wel dat het hotel verzuimd had de uitnodigingen door te geven, want er waren meer mensen uitgenodigd, die nietsvermoedend 's morgens de stad in waren gegaan. Jammer voor hen, want ze hebben wat moois gemist. Bouznika is de belangrijkste stoeterij van de Marokkaanse koning en er werden vooral showpaarden gefokt worden, alles volgens Egyptische bloedlijnen. Er vindt per jaar één grote show plaats in Marokko, ter vergelijking: er wordt bijna dagelijks ergens in het land gekoerst. Dit geeft wel aan waar de interesse van de meeste Marokkanen naar uit gaat. De meeste andere genodigden waren rensportliefhebbers en keken beleefd toe terwijl de paarden werden getoond. Wel waren de organisatoren van de Salon du Cheval aanwezig die met belangstelling de presentatie aanschouwden. Het voorbrengen moeten ze maar hier komen leren, neerzetten ging nog wel, maar paar-

Afwerking tot in de detail: lantaarn op Shetlandmaat.

den lopen.... Zo werd er een veulentje getoond, terwijl het alleen maar in een houtgreep werd vastgehouden en dus geen pas mocht lopen.

Enkele getoonde zwarte hengsten en een zwarte merrie maakten veel indruk, jammer genoeg was de geluidsinstallatie niet van bijzonder kwaliteit en dit in combinatie met de Franse taal, maakte dat wij toch niet veel van de namen en afstamming meekregen. Vrijwel alle paarden die we te zien kregen waren behoorlijk correct op de benen en hadden geen overdreven type in het hoofd. Zonder uitzondering zagen ze er allemaal bijzonder goed uit. Tegen alle verwachting in mochten we overal rondkijken en foto's maken, maar jammer genoeg was er geen tijd om met de stoeterijleiding, de heer Amid Abdelhamid, van gedachten te wisselen over het fokbeleid. Toen ik vertelde dat ik een verslag zou maken voor het Nederlandse Arabierenmagazine werd er meteen georganiseerd dat de reeds aanwezige fotograaf voor ons speciaal een aantal foto's maakte. De volgende dag op de renbaan kreeg ik een envelop met een stapel foto's en een dvd van de presentatie. Er waren vele paddocks van 60x80 meter, met in elke paddock twee of drie

merries met veulens. Ook stond er tussen een hengst tussen. Het gras was prachtig groen, maar zag eruit als kunstgras en zo voelde het ook aan, ongetwijfeld een speciaal geselecteerd soort gras dat goed bestand is tegen de hete zomers. De boxen waren voorzien van prachtige bewerkte ijzeren deuren en naast ieder deur een bijzonder naambordje. Ik ben niet zo

Koninklijke stallen bij de renbaan.

Stoeterij Bouznika.

Hier was het dus om te doen.

thuis in het Egyptische gebeuren, maar de naam Morafic kwam in bijna iedere afstamming voor. Na het nuttigen van een aantal luxe hapjes en drankjes (wij namen mierzoete, hete muntthee, het nationale drankje) werden we rond half twee weer teruggebracht naar Casablanca; terwijl het busje over de lange oprijlaan reed, zagen we aan ons rechterhand een meertje en vele grote paddocks, waarin zich grote groepen jaarlingen en tweejarigen bevonden. Het complex was veel groter dan wij hadden gedacht. Teruggekomen in Casablanca gingen we alsnog een middagje als toerist op stap.

De volgende dag was het dan zover. Koersdag. Aangekomen op de baan werden we opnieuw als VIP's behandeld en meteen naar het restaurant gewezen om van een heerlijke lunch te genieten. Naast het restaurant bevond zich een zwembad en op het middenterrein lag een schitterende golfbaan. (Misschien een ideeetje voor Duindigt?) De eerste koersen van de dag waren goed gevuld. Na iedere overwinning werd de winnaar voor de tribune gepresenteerd, werd de prijs overhandigd en werd er door een groepje Senegalezen voor een muzikale omlijsting gezorgd. Ook stonden er ter versiering op het middenterrein een aantal ruiters op paarden opgesteld, 'Fantasia' genoemd. Een soort Native Costume show, maar dan door echte natives. Inmiddels was de Minister van Landbouw ook gearriveerd en ging op de rij voor ons zitten; hij zou later de prijzen uitreiken bij de twee internationale koersen, jammer genoeg was de koning er dus niet bij.

De schimmel Marakesch (Barour de Cardonne x Eucalyptus Ibn Taz) kwam als eerste aan de beurt, hij stond ingeschreven in de Grand Prix de Son Altesse Royal Le Prince Moulay Rachid een sprintkoers over 1400 meter. Hij werd verdienstelijk derde en ver-

Trainer Nicolas en Gerard Rivases, jockey des konings.

diende daarmee 40.000 dirham, ofwel ruim 5000 euro. De winnaar, Mansper (Dormane x Super Nana), kwam in een tijd van 1.31 over de streep en mocht 18.000 euro mee naar huis nemen.

De donkerbruine Lava, (Barour de Cardonne x Nikeya) kwam in de Grand Prix De Sa Majeste Le Roi Mohammed VI aan start, een koers over 2000 meter. Hij eindigde als vierde en verdiende daarmee een dikke 7000 euro. De winnaar, Nour Tahbet, ging met zo'n 36.000 euro naar huis, verdiend in 2.17 min.

Opvallend was dat in de nationale koersen alle paarden Marokkaanse fokproducten waren, terwijl in de grote internationale koersen alle paarden Frans of Frans x Russisch waren gefokt, met Dormane als meest vertegenwoordigde vaderdier. Ook hier werd weer eens duidelijk dat de Fransgefokte renArabieren een paar generaties verder zijn in hun ontwikkeling als renpaard dan de overige fokrichtingen.

Direct na de koersen belde ik de uitslagen door aan Mieke, die er helaas zelf niet bij kon zijn. Onnodig te zeggen dat ze zeer content was met de resultaten. Ikzelf vond het toch een verbluffende prestatie: voor beide paarden de eerste koers van het seizoen, dus nog geen enkel wedstrijdritme, een reis per vrachtwagen van bijna 48 uur, een vreemde omgeving en dan nog zo presteren. Ik denk dat het een goed bewijs is van hardheid en werkwiligheid van 'onze' Arabier.

's Avonds werden wij bij het hotel opgehaald voor een diner in de hengstenstallen van de koning; dit was een ander complex dan waar we eerder waren geweest. Hier stonden uitsluitend hengsten, terwijl ietsje zich verderop de jumenterie bevond, het complex waar de merries stonden die gedekt moesten worden. De tafels waren schitterend gedekt met zilveren tafelkleden, zilveren borden en zilveren bestek, er stonden fraaie zadels tentoongesteld en binnen in de ontvangstruimte hingen prachtige schilderijen van een aantal paarden van de koning. We waanden ons bijna in een sprookje van Duizend en één nacht. Het geheel werd muzikaal omlijst door Marokko's populairste groep van dat moment. Jammer genoeg zaten wij dicht bij de boxen, waren onze Europese oren niet gewend aan de Marokkaanse klanken en was het aantal decibellen bijzonder hoog. Spreekt vanzelf dat eten en drinken van de allerhoogste kwaliteit waren. Moe maar voldaan rolden we 's avonds ons bed in.

De volgende dag een rustdag, waarna we dinsdagochtend om half zes vertrokken richting haven. Tussen negen en tien zou de veterinaire aanwezig zijn om weer alle benodigde verklaringen af te geven. Half vier 'smiddags was uiteindelijk alles klaar en waren we blij dat we de boot van vier uur nog haalden. Bij aan-

De Fantasiaruiters op weg naar huis.

komst in Algeciras opnieuw de veterinaire nodig en vele uren oponthoud. 18 uur na vertrek hadden we feitelijk pas 350 km afgelegd en nog 2500 te gaan. We kwamen woensdagnacht, na zo'n 44 uur reizen rond twee uur aan in Chantilly; de vrachtwagen had zo'n 6000 km meer op de teller staan dan bij vertrek. Wij reden vervolgens meteen door naar Friesland, daar er tijdens onze afwezigheid wel enige paniek was geweest toen de drachtige merrie, ver voor de uitgerekende datum, begon te kegelen. Mijn moeder en pleegzus, (geen paardenmensen, hoewel ooit in een ver verleden wel paardgereden), buurvrouw en overige assistenten waren opgelucht dat ze de verantwoording voor een drachtige merrie weer konden overdragen. Wat hen betreft mogen we volgend jaar best weer op reis, maar niet als er drachtige merries op stal staan. Mochten Lava en Marakesch volgend jaar opnieuw uitgenodigd worden om deel te nemen aan deze twee prestigieuze koersen, gaan we graag weer mee als begeleiders. Hoewel het zeker geen makkelijk vakantiereisje was en vele uren werden doorgebracht met wachten, wachten en

"Je kwam ogen te kort om al het moois te aanschouwen".

nog eens wachten, was het wel een bijzondere ervaring. Zo zie je maar dat je dankzij het hebben van Arabieren op plaatsen komt waar anderen niet komen.

BELANGRIJKE MEDEDELING/OPROEP VOOR DE JEUGD, TOT 20 JAAR

Geachte jeugdleden,

Samen met het bestuur worden nog enkele activiteiten gepland voor de tweede helft van 2006.

Wij willen graag weten, wie daar aan mee kunnen doen. Mede in verband met de begroting en de vorm van de te organiseren activiteit.

Daarom vraag ik je om een mail te zenden naar:

stoop5491@hotmail.com.

Het enige wat nodig is zijn je gegevens met betrekking tot leef-

tijd, naam, adres en woonplaats. Niet de vraag of je ergens aan mee wil doen, maar of je in aanmerking komt is voor ons belangrijk. Met andere woorden: we willen een juiste inventarisatie van onze jeugdleden, met of zonder paard en dan kunnen we je direct benaderen met onze plannen. Denk niet, ik stuur dat mailtje nog wel eens op, maar kruip meteen achter je computer en het kost maar 1 minuut. Daarvoor krijg je gegarandeerd leuke en leerzame tijd terug.

Met vriendelijke groeten,

Pieter Stoop, jeugd-commissaris

AVS EVENEMENTEN AGENDA

**4 en 5
augustus 2006**

EK Sport Arabische
Volbloedpaarden, Stadl Paura

**12 en 13
augustus 2006**

 Regionale Keuring Noord
& Lowland Cup, Exloo

2 en 3 sept. 2006

DAWRA show, Bunschoten

2 en 3 sept. 2006

 Arabissimo 2006, Renswoude

**16 en 17
september 2006**

 Nationale Keuring 2006, Ermelo

**19 t/m 24
september 2006**

Federatie NK met DAWRA NK
Mariënheem, manege Bartels

**23 en 24
september 2006**

All Nations Cup Aken met
try out EK Arabische Sportpaarden

1 oktober 2006

DAWRA Fall Show, lokatie volgt,
info: www.dawra.nl

12 november 2006

 Dressuurwedstrijd met de
vereniging Barokke Paarden
Manege Nimmerdor, te Leusden

25 en 26 nov. 2006

 Sportweekend gebruikspaanen,
St. Oedenrode

16 december 2006

 Open Nationale Kampioenschappen
Dressuur Arabische Volbloedpaarden
Manege de Gouden Adelaar,
Bunschoten

Steeds meer paarden en pony's in Nederland lijken te lijden aan een allergische aandoening, welke veroorzaakt wordt door het Culicoides mugje. Deze allergische reactie die gepaard gaat met (veel) jeuk, schuren en kale plekken wordt staart- en maneneczeem, zomereczeem of ook wel insectenovergevoeligheid genoemd.

ONDERZOEK NAAR SME IN NEDERLAND

Via de Sectorraad Paarden hebben voor 2005 en 2006 de stamboeken budget gereserveerd om het onderzoek aan SME in Nederland verder van de grond te krijgen. Zowel in 2005 als in 2006 kan nu toegepast en fundamenteel onderzoek gedaan worden naar SME. Middels een pilot enquête op internet is in 2005 een start gemaakt met een inventarisatie naar dit probleem bij paarden en pony's in Nederland. De prevalentie (het voorkomen) van paarden en pony's met SME onder de respondenten was ongeveer 50%. Dit geeft een goede mogelijkheid om een vergelijking te maken tussen de risicofactoren voor de groepen van lijders (paarden en pony's met de aandoening) en niet lijders (paarden en pony's die de aandoening niet vertonen). In totaal hebben in 2005 ruim 1100 mensen de enquête ingevuld. De resultaten van deze enquête geven een indruk van de relaties tussen risicofactoren en het wel of niet voorkomen van SME. Of er ook sprake is van een oorzakelijk verband tussen de risicofactoren en SME is op basis van deze resultaten niet te zeggen. Hiervoor zouden dan verschillende experimenten uitgevoerd moeten worden. De enquête heeft wel veel informatie gegeven over hoe SME bij paarden en pony's in Nederland tot uiting komt.

Populatie

Ten eerste bleek dat wanneer we keken naar het voorkomen bij de verschillende rassen, SME het meeste voorkwam bij de Welsh, IJslanders, Fjorden en Friezen. De minste SME lijders waren te vinden onder de KWPN-ers. Ook is onderzocht op welke leeftijd SME het meeste voorkwam, en daaruit blijkt dat er op de leeftijd van 2-3 jaar relatief meer dieren aan SME lijden in vergelijking met andere leeftijdscategorieën.

Omgeving

In de beboste gebieden, voornamelijk in de Achterhoek, Twente en de Noord-Veluwe, werden in vergelijking met de open gebieden meer dieren gevonden die aan SME lijden. In Noord-Holland en op de Waddeneilanden waren de minste dieren met SME.

Huisvesting en voeding

Ook is gekeken naar de gebruikte bodembedekking in de stal. Dieren die op stro stonden hadden, na dieren die op een kale bodem stonden, het minste last van SME. Daarentegen zijn turf,

Vangkooi die is ontwikkeld voor het vangen van muggen bij paarden.

vlas, hennep, aubiose, maaisel en hennep bodembedekkers waar de dieren meer last van SME hadden. Tevens bleek ook het wel of niet krijgen van ruwvoer uit te maken. Onder de dieren die in de winter stro of kuilgras kregen bevonden zich minder SME lijders. Dit gold ook voor het aanbieden van stro als ruwvoer in de zomermaanden. Naast deze omgevingsfactoren en managementfactoren is in de enquête ook gevraagd naar het beeld van SME bij de paarden, de plaats op het lichaam en de gebruikte behandelingsmethoden en therapieën. De resultaten van dit deel worden op dit moment verder geanalyseerd en zullen vervolgens ook beschikbaar komen. De vragen voor de enquête in 2006 zijn enigszins aangepast, zodat we nog meer specifieke informatie over de risicofactoren te weten kunnen komen. In mei komt de enquête op de website van de Animal Sciences Group van Wageningen UR. Daarnaast is binnen dit project in Utrecht (Faculteit Diergeneeskunde) in 2005 ook onderzoek gedaan om een betrouwbare intracutane huidtest voor SME te ontwikkelen. Helaas bleek het niet mogelijk met het momenteel beschikbare commerciële antigeen om de diagnose SME met zekerheid te stellen. De meest betrouwbare methode om op dit moment de diagnose te stellen is een goede anamnese en een zorgvuldig klinisch onderzoek door de dierenarts. Nadat de dierenarts de diagnose SME heeft gesteld, is er geen echte therapie voorhanden. Wel zijn er middelen (bijnierschors hormonen) om de jeuk te onderdrukken, maar die kunnen ook vervelende bijwerkingen hebben. Met behulp van wassingen, crèmes, dekens, hormonen en aangepast management kunnen de gevol-

gen enigszins beperkt gehouden worden. Recentelijk wordt er in Duitsland een vaccin tegen schimmelinfecties gebruikt (Insol D), waarvan de mogelijke bijwerking is dat dieren met insectenovergevoeligheid ook minder jeukproblemen zouden hebben na de vaccinatie met dit vaccin. Dit is in 2005 in Nederland in een kleine groep dieren in een dubbel blinde studie onderzocht. Helaas bleek in deze kleine groep het vaccin geen significante vermindering van jeuk bij lijders aan SME te geven. Om meer te weten te komen over de exacte ondersoort van de Culicoides mug die in Nederland voor de allergische ontstekingsreactie bij paarden zorgt wordt een methode ontwikkeld om de muggen te vangen. Hiervoor zijn door de Faculteit hele grote vangkooien met muggengaas ontwikkeld (zie foto). Met succes zijn vervolgens experimenten gedaan om deze muggen te vangen en op te zuigen en voor determinatie aan te bieden aan insectendeskundigen. Deze methode van vangen en determineren wordt in 2006 verder verfijnd.

Met behulp van de enquête komen we meer te weten over mogelijke risicofactoren, zodat we daar in de manier van houden wellicht rekening mee kunnen gaan houden om in ieder geval het leed iets te verminderen. Maar verder weten we nog heel erg weinig over wat er nu daadwerkelijk gebeurt als de mug steekt. Wat voor een soort ontstekingsreactie is het gevolg? Kunnen we die reactie onderbreken? Kunnen we al op jonge leeftijd voorkomen dat het paard gevoelig wordt voor deze reactie? Dit zijn fundamentele vragen waar wereldwijd onderzoekers mee aan de slag zijn. In Wageningen, in het allergiecentrum zijn in 2005 humane allergie testen zodanig aangepast dat deze in 2006 ook voor paardenbloed gebruikt kunnen worden. In 2006 wordt van zowel SME lijders als niet-lijders op verschillende momenten bloed verzameld en geanalyseerd op specifieke bestanddelen.

De bovenbeschreven resultaten zijn verkregen uit het onderzoek naar SME, in opdracht van Sectorraad Paarden, en uitgevoerd door de Animal Sciences Group van Wageningen UR en de Hoofdafdeling Gezondheidszorg Paard van de Faculteit der Diergeneeskunde.

Stalmanagement, wat versta je daaronder? Eigenlijk alles wat op en rond de stal gebeurt, of dat nu op een manege of pensionstal is, bij iemand die één paard thuis heeft staan of een stoeterij met tientallen paarden.

STALMANAGEMENT

Door Hanneke Brand

Goed stalmanagement vereist een scherp oog en een frisse geest. Menigeen leidt aan 'stalblindheid', een term die vaak gebruikt wordt om aan te geven dat men de fouten in zijn eigen paarden niet ziet, maar een term die zich ook kan uitstrekken tot alles rondom het paard.

In het bedrijfsleven is dit ook een bekend fenomeen, dan heet het 'bedrijfsblindheid'. Bedrijven kunnen een dure consultant inhuren om zich te laten adviseren wat er allemaal beter zou kunnen. Een dure consultant hebben we op stal niet nodig, mits we zelf de moeite nemen om eens kritisch naar de dagelijkse gang van zaken te kijken en onszelf vragen te stellen waarom we dingen op een bepaalde manier doen. Als een buitenstaander zonder kennis van paarden zou vragen "waarom mest je op die manier uit?" is het antwoord waarschijnlijk iets in de trant van "zo heb ik het geleerd", of "zo doen we het altijd", zonder er bij na te denken of dit wel de beste manier is en dat geldt niet alleen voor uitmesten. Stalblindheid zou misschien wel kunnen leiden tot gevaarlijke situaties.

Zoals gezegd, feitelijk is stalmanagement een ruim begrip. Van voer tot veiligheid, van hygiëne tot medicijnkast, van transport tot aansprakelijkheid om zo maar eens wat dingen te noemen. In dit stuk wil ik me beperken tot veiligheid en zelfs daar kun je weer veel kanten mee op. Kijk eens heel kritisch in uw stal rond; hoe veilig is uw stal? Iedereen zal wel begrijpen dat roestige uitsteken-de spijkers niet in een stal thuis horen, maar veiligheid gaat veel verder.

Bedrijfsplan

Bedrijfsmatige veehouderijen zijn verplicht een zogenaamd bedrijfsplan te hebben. Daarin worden allerhande procedures beschreven, zoals het bijhouden van een medicijnenlogboek, maar

ook hoe er in bepaalde omstandigheden gehandeld moet worden. Als hobbymatige paardenhouder zijn we hier niet toe verplicht, maar het is geen slecht idee om bepaalde dingen uit de professionele veehouderij over te nemen. In het bedrijfsplan kunnen de volgende zaken aan de orde komen:

Plattegrond

Professionele bedrijven zijn verplicht een bedrijfsplattegrond bij de hoofdingang te hebben. Hierop moet duidelijk aangegeven staan waar zich welke gebouwen bevinden, waar de deuren zijn, waar brandblusapparaten hangen ed. Zo kan een duidelijke plattegrond van uw bedrijf in geval van bijvoorbeeld brand veel schade voorkomen en misschien wel (paarden)levens redden. Stel dat er brand op uw terrein uitbreekt, weet de brandweer dan waar ze moeten zijn als u, in paniek, roept "in de schuur met die groene deuren schuin achter de hooiberg"? En over brand gesproken, wordt er bij u op stal geroookt? Hangt er een brandblusser? Beschikt u over brandblusdekens? Is er een telefoon aanwezig op stal? Hangen er op diverse plaatsen duidelijk zichtbaar bordjes met het alarmnummer? Het lijkt een open deur, want je zou denken dat iedereen weet dat er dan 112 gebeld moet worden, maar weet u hoe men reageert als er echt paniek is? Ook goed te vermelden op een dergelijke plattegrond is waar de paarden staan en hoeveel paarden er zijn. Zelfs als dit geen groot aantal is. Ook als er iemand onwel wordt of een klap van een paard krijgt, is het voor de ambulancedienst makkelijk als men in één oogopslag kan zien waar de brancard naar toe moet.

Voeding

Voeding en veiligheid; daar kun je verschillende kanten mee op. Hoe slaat u het voer op? In een aparte ruimte waar de paarden niet kunnen komen? Of in een voerkist, een ton met afgesloten deksel, of laat u de voerzakken gewoon open in het gangpad staan? Dat laatste kan verschillende nadelen hebben, allereerst

trekt het ongedierte aan en ongedierte brengen ziektes over. Maar ook kan een paard, mocht onverhoopt de staldeur eens niet goed gesloten zijn, als het los komt te lopen zich een koliek eten, als het in een keer een grote hoeveelheid voer naar binnenwerkt. De aanwezigheid van een duidelijk voerschema is ook altijd praktisch. Stel je voor dat je met de hele familie onderweg pech krijgt (of erger nog) en een kennis neemt de zorg van de dieren over; dan is het handig als er dan een overzichtelijk schema hangt welk paard wat krijgt. Het lijkt een open deur, iedereen zal zeggen "zoiets gebeurt bij ons niet", maar je weet maar nooit.

Voer en veiligheid; het begrip hooibroei zullen de meesten van u kennen, in Amerika wordt je stal met paarden niet verzekerd als er in die stal ook hooi opgeslagen wordt. Het is praktisch om alles onder één dak te hebben, maar als u hooi direct van het land koopt en opslaat, is het wel zo verstandig dit in een vrijstaande hooischuur of -berg te doen. En over verzekeringen gesproken, weet u op dit moment zeker dat u goed verzekerd bent?

Weer iets anders: voeremmers: heeft u emmers met hengsels op stal staan? Wat als het paard met zijn been in een emmer trapt en de emmer met hengel om zijn heen komt te zitten. Kunt u zich de paniek voorstellen? En wat er fout kan gaan als het paard in paniek aan de hol gaat? Uiteindelijk gaat de emmer wel stuk, maar het paard misschien ook.

Gereedschappen

Waar hebt u uw mestvork, bezem en kruiwagen staan? In een aparte ruimte waar de paarden niet kunnen komen? In een hoekje tegen het stro? Op het gangpad? Sinds ik een paar jaar terug een ongelukje had met één van mijn merries, staan dit soort gereedschappen bij ons in een niet-gebruikte box. Een waargebeurd verhaal, waarvan je denkt "hoe is het mogelijk" wil ik u niet onthouden: mijn merrie Klassika, doorgaans onverstoort, schrok en

sprong opzij toen er bij het binnenkomen plotseling een kip kakelend langs haar heen scheerde van bovenaf de stobalen. Hoe het precies is gebeurd weet ik nog steeds niet, maar we eindigden met een kapotte mestvork en een beschadigd paard. Hoewel het er niet ernstig uitzag, twee sneetjes onder haar buik en een klein wondje in de koot, bleek het laatste zeer ernstig. De dierenarts zei letterlijk: "ik acht de kans dat hier een infectie in komt zeer groot en als dat gebeurt, is de kans dat de merrie het overleeft buitengewoon klein. Het was een erg diepe wond in het kootgewricht en door de onvermijdelijke beweging in het gewricht zoog de wond lucht en vuil naar binnen. De merrie is geen dag kreupel geweest, maar het heeft 5 maanden geduurd voor de wond dicht was; ze heeft daarvan 6 weken op antibiotica gestaan en ik heb vier maanden lang drie maal per dag haar voet 20 minuten in de Biotex gezet.

Stalinrichting

De meeste boxen bestaan uit schotten of muren aan de onderzijde en traliwerk aan de bovenzijde. Er zijn heel wat fabrikanten die hiervoor de elementen kant-en-klaar in standaardmaten kunnen leveren, of desgewenst op maat gemaakt. Er zijn daarbij wel zaken waar u op moet letten. De tralies kunnen met verschillende afstanden ertussen worden geleverd. De krapste afstand levert het minst prettige aanbeeld in mijn persoonlijke beleving, omdat je dan zo veel tralies ziet. Het is echter wel de veiligste afstand. Als je naar een grotere ruimte tussen de tralies gaat, moet je altijd opletten dat er geen hoef of veulenhoeftje tussen door kan. Als ze een keer een rare sprong maken, bestaat de mogelijkheid dat het paard of veulen met zijn been door de tralies schiet en vast komt te zitten. Ook de uitsparing waar de voerschip doorheen kan levert een potentieel gevaar op. Daar kan een veulentje met zijn hoofd doorheen. 99 van de 100 keer

Horse Event '06

Alles wat je altijd al over paarden wilde weten!

Non-stop clinics door dé toppers in alle disciplines.

15, 16 en 17
september 2006

Nederlands Hippisch Centrum, Deurne

Kaartverkoop & Standhoudersinfo:
Academy Events, Tel. 013-509 2958

www.horse-event.nl

zal er niets gebeuren, maar ik zag voor mijn ogen hoe een veulen zijn kop erdoor stak en met zijn kaakbeen achter een tralie muurvast kwam te zitten. Het heeft ruim een kwartier geduurd voor hij los was en als ik op dat moment alleen thuis was geweest - en dat was ik toevallig in de week die eraan vooraf ging - was het niet goed afgelopen, dan had het veulen in zijn paniek zichzelf opgehangen en zijn nek gebroken. Ik ben erachter gaan staan duwen om hem naar voren te houden, terwijl mijn man uit alle macht probeerde het hoofdje terug te duwen. Geloof me, minuten duren uren op zo'n moment en de tralies zijn niet door te zagen. Dergelijke 'makkelijke' uitsparingen kun je dus maar beter van een plankje voorzien als je veulens in de box hebt staan.

Ook houten schotten kunnen een gevaar opleveren. Paarden gaan onherroepelijk aan hout knagen en zelfs hardhout is daar op den duur niet tegen bestand. Als er een gat in komt, vervang dan het hout. Iedereen zal denken dat het nooit zal gebeuren dat een paard in zijn box gaat liggen rollen en precies met zijn been in zo'n gat terecht komt. Dit is niet bij ons op stal gebeurd, maar wel bij iemand die ik goed ken. De betreffende hengst, waarvoor de afspraak al was gemaakt om hem in training te zetten, heeft het ongeval niet overleefd: hij heeft in paniek zijn eigen been gebroken.

In de inleiding schreef ik al, roestige spijkers horen niet thuis in een stal, maar kijkt u eens kritisch rond in uw stal, is er niets, maar dan ook helemaal niets waar uw paard zich aan kan beschadigen als hij in paniek los zou lopen? Een haak om het halster op te hangen, een uitstekende kraan, een openstaande deur waar een ouderwetse klink bij uitsteekt. Het zijn allemaal dingen waarvan gedacht wordt "dat kan geen kwaad, wat kan daar nou mee gebeuren," en meestal zal er ook niets gebeuren, maar het zal je maar gebeuren....

Medicijngebruik

Wat hoort er zoal in een medicijnkast?

In ieder geval jodium, betadineshampoo, gaaskompressen, verband, breed pleisterband (leukoplast), een schaar, thermometer, bandages en in het vriesvak 'coolpacks'. Dit zijn kleine plastic zakjes waarvan de inhoud na een paar uur in de vriezer ijskoud is. Ze kunnen worden gebruikt bij zwellingen en met een lapje tussen de huid en het zakje door middel van een zwachtel of bandage op de zwelling aangebracht worden. Ze zijn ook warm te maken en gebruiken. Ze worden tegenwoordig in de meeste ruiter sportzaken verkocht, maar ook iedere apotheek of grote drogist heeft ze of kan ze bestellen. Verder kun u denken aan zaken als wormkuren, shampoos, spenzalf (handig voor van alles en nog wat), hoefvet en -teer, verkoelende gels om spieren mee in te masseren na zware arbeid, maar dat zijn in feite bijzaken. De ruiters die op wedstrijdniveau aan sport meedoen, doen er verstandig aan een medicijnenlogboek bij te houden, waarin gegevens als middel, dosis, doktersadvies, datum en dergelijke genoteerd worden. Het is ten eerste voor uzelf goed om bij te houden wat uw paard heeft gehad, maar ten tweede, mocht er dopingcontrole plaatsvinden en dat onverhoopt tot een positieve uitslag leiden, dan kunt u aan de hand van het medicijnenlogboek laten zien of daar misschien iets bij staat wat een verklaring zou kunnen leveren.

Er zijn nog wel meer zaken te bedenken die onder de noemer bedrijfsplan vallen en waar u kritisch naar kunt kijken. Wellicht daarover een andere keer meer. De bedoeling van dit verhaal is u eens over te halen uw dagelijkse bezigheden te bekijken alsof het een voor u vreemde gang van zaken betreft. Daardoor valt uw oog misschien op iets waarvan u eigenlijk zegt: dat zou anders kunnen.

Horse Event '06

20% korting voor leden van
het Arabische Volbloedpaarden Stamboek!

Maximaal 2 kaarten per kortingscoupon. Extra kaarten zijn te bestellen via www.horse-event.nl of bel 013-5092958

- ☐ x kaarten volw. à € 20,- i.p.v. € 25,-
- ☐ x kaarten jeugd (6-16 jaar) à € 12,- i.p.v. € 15,-
- ☐ vrijdag ☐ zaterdag ☐ zondag
- (Kinderen tot 6 jaar gratis)
- ☐ x passe-partout (3 dagen) volw. à € 36,- i.p.v. € 45,-
- ☐ x passe-partout jeugd (6-16 jaar) à € 20,- i.p.v. € 25,-
- Ik machtig Horse Event eenmalig € _____ af te schrijven van Bank/girorekening: _____

Naam: _____ M/V
Adres: _____
Postcode: _____ Plaats: _____
Tel: _____ E-mail: _____
Datum: _____ Handtekening: _____

Stuur deze bon voor vóór 9 sept. in een envelop naar: Horse Event, Antwoordnr. 19501, 5095 ZT, Hooge Mierde (postzegel niet nodig)

www.horse-event.nl

De 10 vragen aan...

... dhr. H. Büchner

Door Annelieke Stoop

1. Kunt u zich even kort voorstellen?

Ik ben dhr. Büchner en ik ben inmiddels 8 jaar met pensioen. Ik heb mijn hele leven in het hoge onderwijs gewerkt als docent en daarnaast als adviseur van de minister.

2. Wat is uw betrokkenheid met het Arabisch Volbloed paard?

Het was een beetje hink-stap-sprong want ik ben geboren en getogen in Singapore, Indonesië. In de vakantie gingen we altijd naar de theetuinen waar ze halfbloed Arabiertjes hadden. Tegen betaling mochten we met de paarden een uurtje door de theetuinen rijden met een gids. Daarna is er niets meer van paardrijden gekomen want toen moesten we het concentratiekamp in en na deze vreselijke tijd heb ik mijn schooltijd moeten inhalen, want ik had zelfs de lagere school niet gehad. Om de studie te kunnen betalen, moest ik in militaire dienst en heb ik een jaar gevlogen.

Uiteindelijk ben ik nog gymnastiekleraar geworden en na mijn universiteitsperiode ben ik in het hogere onderwijs als docent terecht gekomen. Toen ik genoeg geld verdiende kon ik eens gaan kijken naar een eigen paard. Ik heb toen een Anglo-Arabiërtje gehad, dat uit Polen kwam en zonder papieren.

Ik heb alles gewonnen wat er te winnen viel. Ik deed mee met dressuur, springen, crossen en zelfs met de politiecros. Mijn paarden kon ik altijd heel goed vertrouwen, nooit een zweep mee, altijd attent. Uiteindelijk kon ik een Arabisch Volbloed paard kopen maar ik wist niet dat het zo'n rotzooi was in de Arabierenfokkerij: hoefkatrol, beengebreeken, allerlei ellende.

Men deed geen recht aan de Arabier, het familiepaard, waar het hele gezin op moet kunnen rijden. Ook toen waren er lieden zonder fatsoen en beschaving die fokten zonder verantwoordelijkheidsgevoel.

We hebben een goede fokmerrie (Rizas x Suskahana) in het noorden gekocht. Zij kwam van Prof. Moonen zodat we toen zelf konden gaan fokken. Dit was een goede merrie. Zij kon goed werken en geweldig lopen. Ik kreeg allemaal hengstveulens en als de hengsten anderhalf jaar waren klommen ze over de hekken heen om bij de buurman de merrie te gaan dekken. Ik heb deze uiteindelijk moeten verkopen. Zelf heb ik nog twee merrieveulens die nu 18 en 21 jaar oud zijn. Hier heb ik lange afstandwedstrijden mee gereden. Verder kunnen ze eigenlijk niks qua springen of dressuur. Maar gewoon voor de liefhebberij de bossen in. In de tussentijd raakte ik ook op een andere manier betrokken bij het Arabisch Volbloed en ben ik keurmeester geworden. Ik heb de cursussen gevolgd en ik heb ook andere mensen opgeleid, zoals Helen van Nes. Ik vond dit een heel plezierige tijd. Rond deze tijd kwam de DARC en het Oosters Gekostumeerd net op. Zo vormden wij een show-

team met ong. 14/16 meiden. We gaven shows van een half uur op Indoor Leiden en Indoor Brabant, waar we Rennen, Oosters Gekostumeerd en een Z dressuurproef lieten zien. We trainden altijd 1x in de 2 weken. Op een bepaald moment zijn de shows overgenomen door anderen.

3. Hoelang bent u hier al bij betrokken en waarom?

Zoals ik hiervoor al vertelde ben ik uiteindelijk ook keurmeester geworden. De meeste mensen kennen me nu van de merrie- en ruinenkeuring die ik meestal met mevr. Modderman jureer. Wat ik nu nog steeds jammer vind, is dat het verschil tussen een show en een keuring nooit duidelijk is geworden. Je hebt nu een tweedeling van paardjes met mooie kopjes die voor hoge bedragen verkocht worden, maar waar je niet eens een leeg zadel op kan leggen of ze zakken al door. En de zogenaamde 'gebruikspaarden' die men niet mooi vindt. Ook zie je bij de merriekeuring en de hengstenkeuring wat er voor puinhopen rond lopen aan beenwerk en ruggen.

4. Wat is het mooiste/leukste moment dat u ooit heeft meegemaakt met de paarden?

Dat vind ik heel moeilijk. Ten eerste vind ik het geweldig als er een veulen geboren wordt en een merrie zo erg met je vertrouwd is. Normaal gaan ze bevallen als de eigenaar weg is, maar mijn merrie wachtte tot ik er was. Een ander mooi moment dat ik mij herinner was het volgende: met een van mijn paarden reed ik de cross. Dit paardje deed alles voor mij, puur op karakter. Uiteindelijk stond op mijn protocol, dat het een nette vertoning was, maar "de ruiter was allang aan een beter paard toe".

Ik reed in het Z mee met een paard van 1.58m en dat op karakter. We zaten altijd bij de eerste vijf.

5. Wat is uw specialisatie en welke bloedlijn spreekt u het meest aan?

Eerlijk gezegd ben ik zelf het prototype van anti-specialisme van alles. Maar als ik toch een specialisatie moet noemen dan is dat Arabissimo: springen, dressuur, cross, speed, maar ook de liberty. Vooral de veelzijdigheid van de Arabier komt hier naar voren.

De liberty is in deze een van de mooiste vormen als je die goed beheerst, namelijk het samenspel tussen paard en voorbrenger. Daar is de liberty voor bedoeld en niet voor verkleedpartijen. Jan Calis met zijn hengsten is een prima voorbeeld. Er moet een band zijn tussen man en paard, waarbij het paard vrij rond kan lopen, spelen en de baas in de gaten houdt, waarbij tussentijds het paard ook even bij de baas komt, weer kan gaan en zeker op commando terug komt.

Over de bloedlijnen kan ik een heel verhaal ophangen maar om het kort te houden erger ik me aan de uitspraken puur-Egyptisch, puur-Russisch etc. Dit kan je alleen aan leken

vertellen want wat is nou puur-Russisch, dat is Aswan en Aswan kwam uit Egypte. En zo kan je nog wel door gaan. De paarden zijn Arabieren en daarin heb je verschillende types. En door de manier waarop je ze houdt en voert, kan dat type soms veranderen. Als je bijv. de paarden lang in Engeland houdt krijg je het Crabbet-type. Daar worden ze wat zwaarder en langer door het soort grond, door de hellingen en het eten. In Egypte krijgen ze smalle, harde voeten door de rots ondergrond, in plaats van pannekoekenhoeven bij paarden die op zachte kleigrond worden gehouden. Al dit soort dingen vormen een type waarvan we er een stuk of zes hebben. Dat kenden de Arabieren zelf ook al en dat noemden ze dan de lijnen. Dit wilden ze kuis houden want als ze aan lijnenteelt of inteelt deden dan kwam er rottigheid naar voren en overleefde een slecht paard het niet. Zo konden ze de goede paarden houden en dan kan inteelt geweldig zijn. Maar wat mij betreft: ik kan allerlei goede dingen zeggen van een Egyptenaar, een Rus, een Pool of een Spanjaard. Ook op shows en wedstrijden zie je dat er geen enkel soort is wat altijd boven aan staat. Maar je fokt naar wat je wil, dus als je alleen aan rennen doet dan krijg je een ander soort Arabier zoals de Franse Arabieren.

6. Wat vindt u van Native Costume?

Native Costume heeft voor mij een andere betekenis. Ik vind het op dit moment een beetje jammer zoals je het nu op shows ziet want dan zie je alleen plaatsingen, na een minuutje rond rijden. Dit was de bedoeling niet van Native Costume. De bedoeling was om tochten mee te rijden, helemaal gebaseerd op de authentieke kledij met Saluki's en Afghaanse windhonden. Dit betekent in grijs/beige wol en sandalen. Als ik naar het Native Costume kijk dan zet ik ze qua kostuum vaak anders neer omdat ik graag het authentieke wil zien.

7. Welke wedstrijdtaak vindt u het leukst met het Arabisch Volbloed paard?

De Arabissimo, waarin je de veelzijdigheid van de Arabier het meeste recht doet. Want een Arabier is een veelzijdig paard, het familiepaard, zoals het vroeger in de tent werd gehouden, gevoed met kamelenmelk en dadels.

8. Wat is uw advies voor de jeugdleden van het AVS?

Ik vind dat bij het AVS de jeugd behoorlijk in de kou wordt gelaten. Overal waar ik kom als ik merries moet keuren dan krijg ik vaak opmerkingen, waaruit blijkt dat de mensen sommige dingen nog niet weten. De jeugd moet je leren kijken met het goede oog, zodat je het goede van het minder goede kunt onderscheiden. Als je eenmaal een Arabiertje hebt, wil je hem niet meer kwijt, dus moet je de beste zoeken.

Kom dus niet altijd alleen maar op shows, maar ga ook naar lezingen, wedstrijden of keuringen.

9. Heeft u wel eens specifieke karakterproblemen meegemaakt met uw Arabier en hoe heeft u deze opgelost?

Ja, helaas wel, gelukkig maar één keer van mezelf en de meeste keren van anderen. Maar meestal waren dit problemen met organische oorzaken, of er was met de geboorte iets verkeerd gegaan. Ook zie je vaak dat een paard op jeugdige leeftijd verwaarloosd is door mensen. Dan krijg je die zogeheten zenuwlijders. Ik heb gelukkig nooit Arabieren gezien die bijten of slaan.

10. Tot slot

Heb/zoek een paard wat bij je past, dus als je zelf bijvoorbeeld druk bent zoek dan geen paard wat ook druk is. Zoek een paard dat je gedrag compenseert.

Altijd als ik een stukje in ons blad AVS Magazine las over het verlies van zo'n mooi Arabisch Volbloedpaard, dat zoveel heeft betekend voor de mens(en) die voor paard mocht(en) zorgen, schoot er een brok in mijn keel en kwamen tranen vanzelf in mijn ogen. Nu ik zelf mijn paardje moet missen, voel ik het als mijn plicht om haar ook te eren door te vertellen hoe geweldig dier Muscadet wel was.

ODE AAN MUSCADET (A.2651)

GEBOREN: 4 APRIL 1982 - GESTORVEN: 15 JUNI 2006

Door Arna Mulder

Zo veel zou ik kunnen zeggen over mijn Mussie, maar 1 ding is zeker, zij was zo uniek omdat ze zo'n fantastisch lief, gemoedelijk en volzaam karakter had! Ze vond bijna altijd alles goed, deed nooit lelijk, bleef altijd lief en deed wat je van haar vroeg, zolang het maar met respect gebeurde en je rekening hield met wie ze was, een paardje, wel met pit, maar altijd eerlijk. Ze heeft mij door slechte tijden heen geholpen gewoon door er te zijn en zo heb ik haar ook met liefde alle goede zorg gegeven die ze nodig had.

Ik heb mijn grote vriendin mogen krijgen toen ze 13 jaar oud was, de vorige eigenaar had haar als 3-jarige gekocht om met haar te gaan fokken, dat heeft ze ook met al haar liefde voor haar veulens volbracht. In het begin was het een ritueel van elkaar aftasten, kijken waar de grenzen liggen en dan was ik niet echt blij met haar als ze mij uitdaagde door te gaan bokken op straat als auto's met vaartje langs je heen rijden, dan zit je hart zo'n beetje vanzelf in je keel, zeker als je elkaar nog niet goed kent. Ik heb haar toen daarom ook van vorige eigenaar drie maanden op proef mee gekregen om te kijken of het wat kon worden tussen ons en het is ons gelukkig gelukt om elkaar te vinden en langzaam grote vriendinnen te worden. Na die drie maanden mocht ik haar op mijn naam zetten en had ik de eer om lid te worden van de vereniging voor Arabische Volbloedpaarden.

We hebben samen mooie jaren gehad waarin we veel hebben genoten van samen bezig zijn rondom stal en zeker ook van onze buitenritten. Heerlijk met wapperende manen en haren in volle galop, dan ben je zo een met je paard, ben je zo op elkaar gericht, dat is genieten met volle teugen. Met dat Mussie ouder werd ging ze kleine mankementen krijgen en de laatste jaren waren vol zorg. Zeker na peesblessure waar ze best wel lang last van heeft gehad en met Pinksteren

dit jaar kreeg ik toch vermoeden dat moment er aan zat te komen waar ik al poos bang voor was, dat ik die moeilijke beslissing moest gaan nemen. Dat moment was dus 15 juni j.l. Samen met mijn zus en twee goede vriendinnen en meisje van stal hebben we haar omringd met liefde tot moment daar was en natuurlijk ook daarna, we hebben haar nog wat appels gegeven en haar lekker heel haar snoepspot leeg laten eten, kon ze mee nemen op haar reis die ze ging maken.

Mijn lieve schat is er niet meer, er is nu een leegte waar zij eens was, maar ze zal altijd bij mij blijven in mijn hart en ik kan er vrede mee hebben omdat ik weet dat we 't samen goed hebben gehad en ik voor haar heb gedaan wat in mijn vermogen lag, ik heb mijn taak volbracht.

Lieve Mussie... slaap zacht... nu heb je rust en hoeft je geen pijn meer te lijden...

Ik ben er trots op dat je in mijn leven bent gekomen en ik jou heb mogen verzorgen, je was een 1e klas kanjer en ik hoop dat al jouw kinderen jouw mooie karakter hebben mogen erven zodat jij in hen voort leeft en zij hun eigenaren net zo blij en trots mogen maken.

PAARDENMARKT

Namissa

3 jr. AVS stamboek merrie.

V: Namal (A.4332)

(AVS) Vm: MR

Prospector (A.6906)

(AHRA)

Schimmel Stekelharig.

Stm. ±1.55 m. Groeit nog.

Net zadelmak en kan super bewegen, ook verkeersmak.

Gezond paard, alleen herstellende van een lichte peesblessure (ontstoken tussenpees, is onderzocht door de dierenarts en met nog een maandje rust moet het genezen zijn). Dus met een beetje geduld een zeer goed paard. Voor meer informatie, of een afspraak kunt u contact opnemen met Rosemijn Flohr: (06) 484 995 59 Email: rosemijn@hotmail.com

Abdullah Son

13 jr. AVS 3de

premie stamboek

hengst.

V: Abdullah

(A.944)

Vm: Plakat(A.721)

Schimmel, stm ±1.55

m. L/M niveau dres-

suur, kan ook netjes

springen. Trailer en verkeersmak. 19.06.06 klinisch goedgekeurd.

Voor meer informatie, of een afspraak kunt u contact opnemen

met Rosemijn Flohr: (06) 484 995 59

Email: rosemijn@hotmail.com

ADVERTENTIETARIEVEN MIV JANUARI 2006

1 pagina in combinatie met link op homepage website.....	€ 250,00
1/2 pagina in combinatie met link op 'laatste nieuws' pagina website.....	€ 150,00
1/4 pagina	€ 75,00
1/8 pagina	€ 45,00
Banner op website per maand	€ 12,50
Banner per jaar	€ 120,00
'Paardenmarktjes' inclusief plaatsen foto op website en in blad, uitsluitend voor AVS leden 4 regels.....	€ 17,50

Zonder tijdslimiet op website en in de eerstvolgende nieuwsbrief na opgave.

Nu mogelijk met foto, mits digitaal aangeleverd. De redactie behoudt zich het recht voor stukken in te korten, te wijzigen dan wel van een voetnoot te voorzien.

COLOFON

VERENIGINGSBESTUUR

Mw. H. Wehkamp Onvlee

Voorzitter / Keuringen en Shows 0345-651923

Dhr. G. Reisel

Secretaris / Stamboekzaken,

Website en Gebruik 06-20441499

Mw. M. Dijkman

Penningmeester / Personeelszaken 0593-333119

Dhr. C. Bakker

Vice Voorzitter / 2e secretaris / Fokkerijzaken..... 0570-606141

Dhr. R. Muskee

Lid / Redaktiezaken / 2e Penningmeester 0591-617700

ERELEDEN VAN DE VERENIGING

Mw. C.J.W. Modderman-van Dorssen Dhr. R.C. den Hartog (postuum)

Mw. J. Smarius-Roovers

Dhr. Dr. H. Houtappel (postuum)

Dhr. A. Kuijff

LEDEN VAN VERDIENSTE

Dhr. P. Scheerder (overleden)

Dhr. W. Brinkhuis (overleden)

Dhr. J. Smarius

Dhr. L. Schutrups

Dhr. W. Veltman

Dhr. B. Blaak

REDACTIECOMMISSIE

Mw. H. Rosman-Brand 0518-491399

Dhr. N. Ligthert 0182-521578

Dhr. R. Aarse 0181-415885

CORRESPONDENTIE ADRES

AVS Magazine

Tel.: 030-2410001

Postbus 40306

Fax: 030-2415544

3504 AC Utrecht

Email: info@arabier.com

VORMGEVING

Sevenwords grafische vormgeving

Krimpen aan den IJssel

DRUKKERIJ

BibliovanderGerwen,

's Hertogenbosch

ADRESWIJZIGING

A.u.b. tijdig uw adreswijziging doorgeven aan het stamboekkantoor te Utrecht, zodat wij er voor kunnen zorgen dat het Magazine op het juiste adres wordt bezorgd.

COPYRIGHT

Overname teksten uitsluitend na toestemming en met bronvermelding.

Advertenties en kopij voor het AVS magazine kunnen worden opgegeven via bovenstaand correspondentieadres. Advertentietarieven zijn standaard en vindt u elders in dit blad. Kosten van het zetten en de layout zijn exclusief de gepubliceerde advertentietarieven. Bij meerdere plaatsingen geldt een cumulatief kortingstarief van 5% per extra editie met een maximum van 30% voor een geheel jaar.

Hoewel aan de totstandkoming uiterste zorg is besteed, aanvaarden de auteurs, de redactie en het AVS en haar bestuur geen aansprakelijkheid voor eventuele fouten of onvolkomenheden, noch voor de gevolgen daarvan.

BELANGRIJK

Het AVS magazine verschijnt dit jaar 6 maal. De volgende verschijningsdata zijn rond 30 september en 15 december.

De uiterste datum om artikelen in te zenden is drie weken voor verschijningsdatum. Dus lever tijdig de copy cq uw advertentie in. De redactie verzoekt u de tekst aan te leveren op diskette in MS Word met uitdraai of per e-mail. Foto's dienen te voldoen aan een resolutie van minimaal 300 dpi en voorzien te worden van de naam van het paard/persoon waarover het artikel gaat. Foto's waar uitsluitend een nummer aanhangt, zullen niet worden gebruikt. Voor technische vragen kunt u contact opnemen met Erik of Krista 0180-513024 of sevenwords@wanadoo.nl

TWEEDE RONDE FOTOWEDSTRIJD

WAAR BLIJVEN DE AMATEURFOTOGRAFEN?

Voorwaarden:

Fotobestanden moeten voorzien worden van een naam. Foto's die alleen van een nummer worden voorzien. Onderschrift en gegevens over paard, eigenaar en/of fotograaf moeten worden verzonden in een word document dat dezelfde bestandsnaam krijgt als de foto. Graag alle inzendingen naar het stamboekkantoor, info@arabier.com. Carmen en Carola zorgen er dan voor dat alles wordt doorgezonden naar de vakjury en redactie.

Prijs:

De hoofdprijs is de foto op de voorpagina van het AVS magazine in het kerstnummer. Er kunnen foto's ingezonden worden tot en met 1 december. In de AVS magazines van juli en september zullen de beste uit de rubrieken worden gepubliceerd. Voor het kerstnummer zullen de redactie en vakjury (fotografen Piet van der Poorten en Jan Kan) beslissen welke foto de allerbeste uit alle inzendingen. Behalve een 'voorpagina', zal de inzender de foto groot formaat ingelijst krijgen. Daarnaast ontvangen per rubriek

de beste inzendingen van eerder gepubliceerde foto's ook een afdruk van hun foto op groot formaat. Dit is echter alleen mogelijk als de resolutie hoog genoeg is. Het is dus zaak daar goed op te letten bij het nemen van de foto's.

Rubrieken:

- Paard in beweging, hoeft niet perse sport te zijn, maar is geen foto 'in stand', fotograaf boven de 16
- Paard in beweging, hoeft niet perse sport te zijn, maar is geen foto 'in stand', fotograaf onder de 16
- Paard in rust/stand/ liggend, in ieder geval niet in actie, fotograaf boven de 16
- Paard in rust/stand/ liggend, in ieder geval niet in actie, fotograaf onder de 16

We hebben besloten nog een tweetal rubrieken toe te voegen, namelijk VEULENS, ook weer voor fotografen boven de 16 en voor de jeugdigen onder de 16.

1e plaats paard in beweging/ sport boven 21

Munir

V: Mr. Prospector

x M: Muvita

"Munir, kijk daar eens! Is dat een ree, een fazant of een konijn?" Regelmatig zijn wij op het strand van Schouwen-Duiveland (Zeeland) te vinden. Fotograaf is Andries Jumelet, 55+ en collega bij Rijkswaterstaat. Naam berijder: Anne Marie de Jong

1e plaats veulen boven de 16

'Uierzoektocht'

Naam paarden: Maroud Najib (hengstveulen) en JNT Callista (merrie)

Naam inzender: Marijke Slok Soede
Naam eigenaar: Maroud Najib is van Janine Visser en JNT Callista is van Henny Hoeksma

Eervolle vermelding veulen boven de 16

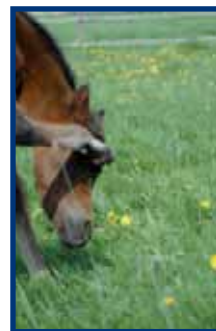
Die vlieg op mijn voorhoofd is wel erg vervelend. Even krabben.....

CZA Arba Gilra'en, merrieveulen.

De foto is gemaakt door Carmen van den Boogaard, leeftijd 36 jaar.

Ik ben ook de fokker van dit Poolse merrieveulen.

Haar vader is Arbil en haar moeder 1e premie/STER merrie Gilvana.

Eervolle vermelding paard in beweging/sport boven 21

Mijn naam is Jessica Herwegh en ik ben 20 jaar oud. Deze foto heb ik zelf gemaakt op 29 augustus 2004, op een Stoeterij in Temecula, California, Amerika. Deze foto laat mij steeds weer terugdenken aan de geweldige tijd die ik in Amerika heb doorgebracht tijdens mijn stage op de Stoeterij. De merrie op de foto heet Spots On The Rocks en is van 2003. Haar vader is Spotacular Fame (The Color of Fame x Double J's Harlequin Doll). Haar moeder is Kourystal Ice (Kouvay Bey x Mark IV Icecapade By El Paso).

1e plaats paard in rust boven de 21

Op de foto staan rechts Shiva (v.Gomel) 7 jaar en haar grote vriendin Alana (v.Romantico) 13 jaar.

De foto is genomen op een stuk land achter het plaatselijke kerkhof, ze knuffelden even en ik drukte af.

Je zou kunnen zeggen een geluksmoment. De fotograaf is: Helen Tabak (52 jaar).

Ze is tevens de eigenaar.

Eervolle vermelding paard in rust boven de 21

Kuchenga hinnikt vol herkenning en expressie naar haar stalgenootjes tijdens een rondje wandelen.

Naam paard: Kuchenga CSA (v.Sha Lazio), 2003.

Naam inzender en fotograaf: Ilse van Grevenhof (26),

Naam eigenaar: Liesbeth van der Waaij